

ᑎᑎᑎᑎ ᑎᑎᑎᑎ

maandblad van de nederlandse bond van vogelwetenschappers

ssel

De

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Rubensstraat 17, Breda, telefoon (076) 13 61 37.

Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingerdijk 331a, Schiedam, telefoon (010) 26 19 90.

Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.

2e Voorzitter: W. J. Mulder, Verwerstraat 39, Deventer, telefoon (05700) 2 36 48.

Commissaris: J. J. Krol, Trompstraat 16, Meppel, telefoon (05220) 5 38 84.

DISTRICTSVOORZITTERS

District Groningen: W. Wolthof, Kerkstraat 40, Muntendam, telefoon (05987) 33 40 of 33 25.

District Friesland: J. Forsten, Molenpolle 8, Franeker, telefoon (05170) 29 68.

District Drente: J. H. Heijnen, W. Grolstraat 126, Barger Oosterveld, telefoon (05910) 2 54 20.

District Overijssel: A. M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41, Haaksbergen, telefoon (05427) 30 06.

District Gelderland: D. J. Prinsen, Berkenlaan 132, Silvolde, telefoon (08350) 53 14.

District Utrecht: Th. Corbee, St. Bonifaciusstraat 76, Amersfoort, telefoon (033) 1 97 04.

District Noord-Holland: A. J. F. Lammerse, Oude Kruisweg 104, Vijfhuizen, telefoon (023) 28 59 06.

District Zuid-Holland: G. C. Goedschalk, Akeleistraat 148, Den Haag, telefoon (070) 68 16 70.

District Zeeland: J. van der Walle, Churchilweg 4, Hulst, telefoon (01140) 38 16.

District Noord-Brabant: J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, telefoon (08860) 29 78.

District Limburg: J. M. Hoebbers, Hoofdstraat 5, Horst, telefoon (04709) 12 64.

CONTACTPERSONEN TECHNISCHE COMMISSIES

D. J. van der Molen, Esschingstraat 80, Dalftsen, telefoon (05293) 12 57, voor tropen, grasparkieten etc.

H. J. Veerkamp, Royaarsplein 12, Schiedam, telefoon (010) 71 48 39, voor kleur- en postuurkanaries.

H. Elst, Plantage 213, Beverwijk, telefoon (02510) 2 66 07, voor zangkanaries.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Aletta Jacobsstraat 4, Bergen op Zoom, postbus 74, gironummer 1148324, telefoon (01640) 3 50 07.

Geopend: 08.00 - 17.00 uur. 's Zaterdags gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling.

Indien in de plaats van inwoning geen afdeling is gevestigd, kan men zich bij het Bondsbureau als verspreid lid aanmelden.

De contributie bedraagt in dat geval f 20,— per jaar, bij vooruitbetaling te voldoen.

MAANDBLAD VAN DE NEDERLAND

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling.

Binnenland f 20,— per jaar, bij vooruitbetaling op onze giro 1148324. Buitenland f 25,— per jaar, per luchtpost extra tarief volgens PTT-kosten.

België: 300 BFr. per jaar, bij vooruitbetaling op rekening nr. 000-0156074-01 bij het bestuur der postcheks te Brussel 1.

Opgave abonnement bij het Bondsbureau, Bergen op Zoom.

ADRESSEN SPECIAALCLUBS N.B.v.V.

Nederlandse Zebravinkenclub

Secretaris: P. Kool, telefoon: 05280 - 6 80 28, Röntgenhof 33, Hoogeveen.

Penningmeester: A. A. Straver, Emmalaan 9, Alphen a.d. Rijn, Postgiro 43984 Coöp. Raiffeisenbank Alphen a.d. Rijn t.n.v. N.Z.C.

Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Vorm- en Postuurkanaries

Secretaris: W. de Vries, Vleugel 3, Hoogvliet, telefoon (010) 38 27 43.

Penningmeester: P. Bos, Wilhelminalaan 11, Harderwijk, telefoon (03410) 62 73

Giro t.n.v. de postuurkanarieclub no. 1667906.

Contributie f 15,— per jaar. Entree f 5,—.

Speciaalclub Eur. vogels en hun hybriden.

Secretaris: H. A. Vervest, Peppelgaarde 41, Etten-Leur, telefoon (01608) 1 63 70.

giro-rekening: 31.58.484 t.n.v. spec.club Eur. Vogels, H. van Es, Wilhelminastraat 23, Barendrecht, telefoon (01806) 29 80. Contributie f 17,50 per jaar.

Speciaalclub van insekten- en vruchtenetende vogels

Secretaris: H. Kehl, Kruijningenstraat 170, Rotterdam-3023, telefoon (010) 80 28 54.

Penningmeester: S. J. van Schie, Bootsmanstraat 3, Rotterdam, telefoon (010) 76 75 47, giro 2625815, t.n.v. penn. speciaalclub. Contributie f 20,— per jaar. Entree f 5,—.

Japane Meeuwenclub

Secretaris: A. Jansen, Parallelweg 66, Wolfheze, telefoon (08308) 6 63.

Penningmeester: W. A. M. Berns, Kerkallee 91, Velp (Geld.), telefoon (08302) 28 40. Rek. nr. 39 39 88 207 Rabobank, Velp, t.n.v. penn. J.M.C. Contributie f 15,— per jaar, entree f 5,—.

Speciaalclub Parkieten

Inlichtingen over waar en bij wie u zich kunt melden worden u gaarne verstrekt door:

A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek, telefoon (045) 21 78 58, of bij A. v. d. Waal, Laan Ollieslagers 50, Hoogerheide, telefoon (01646) 28 88.

Inlichtingen, opgave nieuwe leden en betaling contributie uitsluitend aan bovenstaande adressen.

Vogels

BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 46.500)

REDACTIE

C. E. van Berkel
Chr. Walraven

Redactieadres: Postbus 74 - Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V.

Kleine annonces, voor afdelingen, leden en abonnees op „Onze Vogels”, van zuiver particuliere aard zie onder „Vraag en Aanbod”.

VRAGEN OVER?

KLEURKANARIES aan: W. C. Oonk, Bergweg 37, Lochem.

ZANGKANARIES aan: M. van Woezik, Homberg 27-16, Wijchen.

GRASPARKIETEN aan: A. B. J. Braam, Casimirstraat 25, Hoensbroek.

ZEBRAVINKEN, JAPANESE MEEUWEN EN TROPENBASTAARDEN aan: D. J. v. d. Molen, Esschingstraat 80, Dalfsen.

GROTE PARKIETEN, EUROPESE VOGELS (WILDZANG) EN HUN BASTAARDEN aan: D. A. Duivis, St. Josephstraat 46, Teteringen.

TROPISCHE VOGELS aan: G. v. d. Watering, St. Theresiastraat 25, Roosendaal.

Uitsluitend brieven met betaald antwoord!

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 23 februari 1976

IN DIT NUMMER

	PAG.
De schoenbekooievaar	4
Zwartkeel leloogvliegenvanger	5
Hapziekte	6
De zilverbruine kanarie	8
Buitengebeuren	10
Het lied van de waterslager	12
Uiterlijke verschillen bij zwartmaskerzebravinken	14
Pratelen in de vogelmuit	15
Bepanting in en om de volièrè	17
Grasparkietenallerlei (3)	18
Laatste nieuws	19
Ervaringen met afrikaanse soorten	20
Helmkaketoe	24
Japane meeuwen	27
Visko	28
Een goede bekende . . . de groening	29
Brilvogels	31
Antwoord op een vraag	33
Selectie op de ouderdieren dringend geboden	35
Wat lezers schrijven	36
Kanarieziekten in de praktijk	37
Bondskampioen '75/'76	39
De volièrè van de maand	40
Japane nachtegalen eigen kweek	41
Ook de afdeling Woerden heeft een eigen clubgebouw	42
Vraag en aanbod	43

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

	PAG.
NBvV boekenservice	7
Sluis	16
Vette Korrel/Roupe v. d. Voort	22
Cédé	26
Fauna food	34
Paradiso/True-Lite/Fokzo/ Ars/Veraka/Edelchemie	45
Roupe v. d. Voort - 404	46
Benny Slagers/Conditio/Sanders/v. Gils	47
Animali/v. Waardhuizen/Rein v. d. Veen	47
Witte Molen	48

Ontwerp en druk: Steens b.v., boekdruk/offset
Postbus 59 - Schiedam - Telefoon (010) 26 06 40*

ABU MARKUB: DE SCHOENBEK- OOIEVAAR

Tekst: Meindert de Jong
Foto: Walsrode/Müller

In de omgeving van de bronrivieren van de Nijl, waar zich de ontoegankelijkste moerassen van geheel Afrika bevinden en de papyrusplanten welig tieren over oppervlakten van vele vierkante kilometers, leeft een vogel met een snavel zó enorm van afmetingen, dat die van de pelikanen er slechts een „kleine jongen” bij is. Dat is de schoenbekooievaar (**Balaeniceps rex**), die door de Arabieren **abu markúb** wordt genoemd, dat „vader van de schoen” betekent. De bekende Zweedse natuurvorser Bengt Berg was dermate door deze vogel „gegrepen”, dat hij er een boek over schreef, getiteld „Abu Markúb, onder olifanten en reuzenvogels” en dat in 1928 in vertaling van Rinke Tolman bij H. P. Leopolds Uitgeversmaatschappij te Den Haag verscheen. Uiteraard is dit boek thans antiquarisch, maar mocht u het ergens te pakken kunnen krijgen dan kan ik u adviseren het te lezen.

Dat de snavel eenvoudig fabelachtig is, kunt u duidelijk op de gekleurde afbeelding zien. Hij is vrijwel even breed als hij lang is. De vogel zelf is gestoken in een blauwachtig grijs verenpakje, dat op

de rug fraaie glanzen vertoont. De borstveren vertonen erg donkere, vrijwel zwarte centra. De lange poten met de lange tenen zijn zwart en om het signalement volledig te maken: op de kop bevindt zich een minuscuul, ietwat verwaaid kuifje. Staande is abu markúb ongeveer een meter hoog, met een vlucht van tweeëneenhalve meter.

Op het échte vasteland ziet men deze dieren zelden of nooit, want veel liever houdt hij zich op in drassige gebieden en sompige terreinen, waarin hij centimeters wegzakt. Daar bewijzen zijn lange tenen natuurlijk uitstekende diensten.

Het schijnt dat men het er nog niet geheel over eens is in welke orde men hem zal plaatsen. In de mijten dienste staande literatuur brengt men hem veelal onder bij de reigerachtigen (**Ciconiiformes**) in een eigen familie, de **Balaenicipitidae**. Niettemin gaan er ook stemmen op hem onder te brengen bij de pelikanen. Van alle genoemde soorten heeft hij wel iets weg. Als hij vist doet hij dit op reigermanier. Roerloos staat hij in het ondiepe water en doet bij tijd en wijle uiterst bedachtzaam een pasje vooruit.

Ziet hij echter iets van zijn gading, dan schiet de kop met de enorme schopsnavel als een bliksemflits naar voren en is een prooi verschalkt. Soms zijn de gevangen dieren erg groot en dermate zwaar, dat de vogel zich met uitgespreide vlerken in evenwicht moet houden. Vervolgens gooit hij de kop achterover en laat de prooi naar binnen glijden. Men veronderstelt dat hij met de brede snavel ook wel longvissen uit de modder opgraaft.

Vliegen doen ze als de pelikanen, namelijk met ingetrokken hals met de snab rustend op de borst. (Ook de reigers vliegen met de hals in een S-bocht, maar bij deze vogels rust de snabel niet op de borst.) Met de ooievaar hebben ze alleen het snavelkleppen gemeen, maar dat is toch ook weer geen dage-

lijkse bezigheid. Hoewel de „shoebill”, zoals de Engels spreken deze vogel noemen, over het algemeen erg zwijgzaam is, laat hij soms rauwe, „lachende” en gillende kreten horen.

Het nest bevindt zich te allen tijde op de grond, maar over de broedgewoonten is nog bitter weinig bekend, hetgeen te wijten is aan de ontoegankelijke woonoorden van vriend Abu markúb. Naar verluidt bestaat het nest uit een ongeveer één meter hoge hoop waterplanten, waarop de 1 of 2 witachtige eieren gelegd worden, die bedekt zijn met een kalklaagje en niet zelden bevuild zijn door uitwerpselen. In 1849 werden de eerste schoenbekooievaars, ook wel schoenbekvogels genaamd, naar Europa gebracht.

ZWARTKEEL LELOOGVLIEGENVANGER

Black-throated Wattle-eye (*Platysteira peitata mentalis*)

Tekst en foto: Vandevijver

De hier besproken vogel is een typisch Afrikaanse vliegenvanger. Naast tal van Europese vliegenvangers die overwinteren in Afrika komt daar ook een soort vliegenvanger eigen aan het Afrikaanse continent voor. Deze „lelogen”, want laten we ze kortweg zo noemen, komen in verscheidene soorten over bijna gans Afrika voor waar bebossing en water zijn verenigd. In het Engels worden deze vogels ook kortweg „Wattle-eye” genoemd. Deze naam danken ze over het algemeen aan de prachtige gekleurde aanwassen die ze boven of rond het oog hebben. Dit is ook het voornaamste onderscheidingssteken van een nauwverwante groep vliegenvangers van het Genus *Batis*. Daarbij kan nog aangestipt worden dat het genus *Batis* steeds klare irissen heeft en de leloogvliegenvangers altijd zwarte irissen hebben. De lelogen kunnen we in twee grote groepen split-

sen: genus *Platysteira* met vier soorten:

- *Platysteira cyanae* als eigenlijke nominaatvorm
- *Platysteira albifrons*
- *Platysteira peltata*
- *Platysteira lacticineta*

genus *Dyaphorophygia* met zes soorten *Dyaphorophygia*:

- *castanea*
- *tonsa*
- *blissetti*
- *chalybea*
- *concreta*
- *jamesoni*

Het onderscheid tussen beide is zeer gemakkelijk, het genus *Platysteira* heeft rode lellen boven het

oog en het genus *Dyaphorophygia* heeft blauwgrijze lellen.

De hier behandelde soort, de Zwartkeel Leloogvliegenvanger, komt hoofdzakelijk voor in Kenia, Rhodesië, Mozambique, Angola en Zambia.

Zij komen meestal voor in de bossen langsheen de rivieren waar zij weinig opvallen, het zijn stille vogels die meer van tak tot tak springen dan vliegen. Hun nest is een bouwsel van fijne grassprietjes samengehouden door spinrag. Meestal heeft men twee eieren aangetroffen in de nesten, zelden drie, de eieren hebben een blauwgroene kleur met bruine stippeltjes. Volgens de meeste auteurs broedt ook het mannetje. Verder zijn weinig bijzonderheden over de levenswijze bekend.

Enkele maanden geleden kwam ik in het bezit van een koppel Zwartkeel lologen. Zij werden losgelaten in een vlucht 6 m x 2 m x 1,8 m waar ze helemaal alleen in vertoefden. Spoedig voelden ze zich thuis en kon ik aan de lijve ondervinden dat ze weinig schuw waren, een eigenschap die door sommige natuurornithologen ook werd vastgesteld. Het mannetje kwam spoedig de meeltorren die ik door de draad aanbood van tussen mijn vingers pikken. Als voedsel nemen ze hoofdzakelijk bananenvliegjes, bijkomstig voeder ik meelwormen, vleesmaden en muggelarven lichtbesprenkeld met een multi-vitaminenpreparaat.

Gezien deze vogels tot de vliegenvangers behoren nemen ze alleen levend voer dat ze dan hoofdzakelijk in de vlucht vangen. Ze zitten tussen het gebladerte op een kaal twijgje op de uitkijk tot een vliegje voorbijzweeft, snel als de bliksem wippen ze op en met enkele vleugelslagen halen ze het vliegje in en met wijd geopende bek vangen ze hun prooi, zelden missen ze. Meestal keren ze zonder tussenlanding terug naar hun vertrekplaats waar ze eens gezeten de prooi doorzwelgen.

Meelwormen en maden worden op een andere manier verorberd, zij worden uit het bakje genomen enkele malen over en weer geslagen op de rand van het bakje en geheel doorgeslikt. Dagelijks zijn ± 30 meelwormen of maden nodig en waarschijnlijk vele honderden bananenvliegjes. Op een kwartuur 's morgens sloeg ik de activiteit van het mannetje nauwlettend gade en stelde vast dat hij zowat 10 vliegjes ving op deze vijftien minuten. Hun grootste activiteit hebben ze in de morgenuren van zowat

7 uur tot 10 uur en in de namiddag van 15 uur tot 17 uur. Vanaf 18 uur gaan deze vogeltjes slapen ook al is er voor de meeste andere vogels nog genoeg licht of verlichting met kunstlicht.

Deze vogels zijn weinig agressief tegenover elkaar. Wel bemerk ik dat het mannetje 's morgens steeds eerst in het bakje met meelwormen zijn gading zoekt en het is slechts als hij zich verwijderd van de eetbak dat het popje ook enkele lekkere hapjes mag komen zoeken. Baden heb ik deze vogels nog nooit zien doen, als de regeninstallatie aanligt springen ze ijverig tussen de druipende bladeren rond en poetsen nadien hun veren. Als contactgeluid laten ze naar elkaar een kort maar betrekkelijk krachtig „tsee” horen. Gezien deze vogels uit het tropisch oerwoud komen zijn ze erg warmtebehoefstig en is 22° C geen overbodige luxe. Reeds bij een temperatuur van 17° C gaan ze bol zitten.

Het zijn prettige kalme vogels die zich waarschijnlijk zeer goed tot tentoonstellen zouden lenen, door hun zuiver insectenmenu echter behoren ze naar mijn mening slechts thuis bij de liefhebber met enige ervaring op dat gebied.

HAPZIEKTE

Eén van onze leden heeft enige tijd geleden de gevreesde hapziekte in zijn volière gehad en zijn kanaries sneuvelen daarbij aan de lopende band. Ten einde raad zijnde, belde hij een dierenarts op en vroeg of hij misschien raad wist met zo'n geval. De dierenarts zei hem even langs te komen en gaf hem toen twee flesjes mee. En inderdaad, na toediening van dat middel via het drinkwater, was het gedaan met de sterfgevallen. Zelfs een kanarie die geen kracht meer had om van de grond te komen, knapte direkt op toen hem een druppel van dat spul in de bek gegoten werd.

Dit geneesmiddel heet VIBRAMYCIN, het zit in een flesje van 10 ml. en zo'n flesje kost f 10,-. Het is maar dat u het weet.

VERSTANDIG EN DOELBEWUST KWEKEN VRAAGT EEN GOEDE KWEKADMINISTRATIE

Maak gebruik van onze speciale **kweekkaarten**. Per 25 stuks slechts f 5,-.

Ook het regelmatig raadplegen van de **standaardeisen** is, zowel bij de selectie als bij de kweek, kortom altijd, bijzonder waardevol.

We hebben ze voor:

Kleurkanaries	f 6,50	Agaporniden	f 7,50
Postuurkanaries	f 20,-	Japanse Meeuwen	f 17,50
Grasparkieten	f 15,-	Zebravinken	f 4,-
Neophema's	f 6,-	Gouldamadines	f 12,50
Beknopte erfelijkheidsleer	f 6,50	Duiven en Kwartels	f 5,-

U kunt bestellen door overmaking van het verschuldigde bedrag op giro 1148324 t.n.v. N.B.v.V., Postbus 74 te Bergen op Zoom, en onder vermelding van het gewenste alsmede naam, adres en woonplaats.

NBVV BOEKENSERVICE

Voor alle goede boeken op het gebied van UW hobby.

- AGAPORNISSEN EN ANDERE DWERGPAPEGAAIEN, Thijs Vriends. Een prima boek voor elke agapornidenkweker f 25,—
- BASTAARDVINKEN, K. Speicher f 7,25
- DE VOEDING VAN DE VOGELS, J. P. Holsheimer f 17,50
- DE VOLIERE, C. E. van Berkel f 17,50
Alles over bouw, inrichting, beplanting etc.
- DUIVEN IN DE VOLIERE, J. Nicolai f 7,25
- EXOTISCHE VOGELS IN KLEUR, Chr. Walraven f 13,50
- HANDBOEK VAN DE GRASPARKIETLIEFHEDDER, G. A. Radtke f 24,50
- HANDLEIDING VOOR DE ZEBRAVINKKWEKER, W. Beckmann f 18,50
- HERKENNEN EN WAARNEMEN VAN DE VOGELS, Potrykus f 10,80
- KANARIERASSEN, K. Speicher f 7,25
- KANARIES, K. Speicher f 7,25
- KANARIES HOUDEN ALS LIEFHEDBERIJ, R. R. P. v. d. Mark f 14,50
- KLEURKANARIES KWEKEN KUNT U OOK, H. J. Veerkamp f 15,50
- ONZE GOUDVINK EN HAAR HYBRIDEN, J. Vermeulen
Hierin vindt u letterlijk alles over de Goudvink f 16,50
- PAPEGAAIEN, C. Af Enehjelm f 6,50
- PAPEGAAIENATLAS, 110 prachtige afbeeldingen in kleur met Nederlandse tekst f 25,—
- PARKIETEN, C. Af Enehjelm f 6,90
- SIERVOGELS HOUDEN KUNT U OOK, R. R. P. v. d. Mark
Alles over fazanten, zwanen, eenden etc., etc. f 36,50
- THIEME'S VOGELBOEK, G. Steinbacher f 24,50
Speciaal voor de houders van een gezelschapsvoliere
- TROPISCHE VOGELS, H. Bechtel f 7,25
- TROPISCHE VOGELS HOUDEN KUNT U OOK, R. R. P. v. d. Mark f 9,50
- VOGELNESTEN EN EIEREN, S. Hoeher f 17,50
- VOGELPRACHT IN NATUUR EN VOLIERE, Robiller
Een erg goed boek voor hen die zich voor alle vogels interesseren f 35,—
- VOGELS DIE MEN KENNEN MOET, G. Röhm f 7,25
- VOGELS DIE VRAGEN WORDEN OVERGESLAGEN, Jos v. Himbergen. Alles over de voeding in een populaire beschrijving f 17,50
- VOGELZIEKTEN, Raethel f 8,—
Een onmisbaar boekje voor elke vogelliefhebber, slechts
- WATERSLAGERS EN HARZERS, houden en kweken van, M. v. Woezik. Een onmisbaar werkje voor de zangkweker f 9,50
- WILDZANGVOGELS, R. R. P. van der Mark f 10,50
- KWEKEN VAN GRASPARKIETEN, W. Beckmann f 6,50
Speciaal aanbevolen voor elke beginnende kweker, slechts
- GIDS VOOR DE VOGELS VAN EUROPA, Bruun f 18,50
Uitstekend determineerboekje, zeer veel informatie
- KWEKEN MET VOGELS, C. E. van Berkel NIEUW!
Het meest complete en unieke boek voor elke vogelliefhebber. Meer dan 80 kleur- en 100 zwart-wit foto's f 37,50
- DUIZEND VOGELS IN KLEUR, een **geweldig** boek f 79,50
- GRAMMOFOONPLAATJES MET LIED VAN DE HARZER EN WATERSLAGER, per stuk f 8,50
- ZAKBOEKJES VOOR DE NATUUR MET ELK 20 AFBEELDINGEN IN KLEUR: IN DE BOSSEN; WAT BLOEIT LANGS ONZE WEGEN; WEIDEN EN AKKERS; WAT VIND IK DAAR; GENEESKRACHTIGE EN GIFTIGE PLANTEN; BOMEN EN STRUIKEN per stuk f 7,25

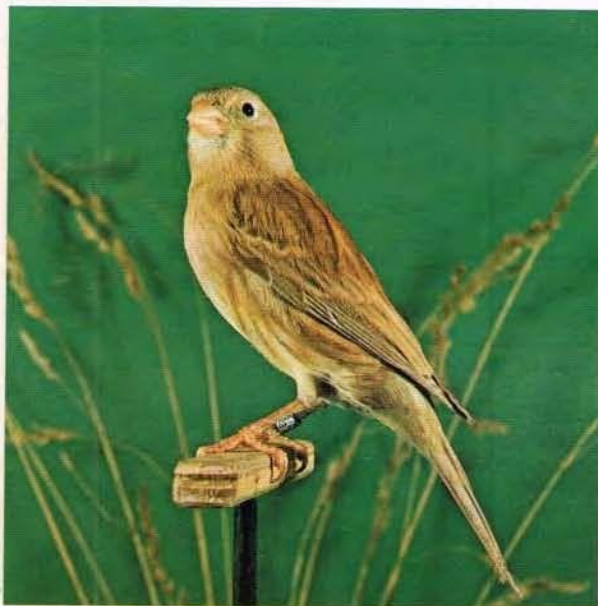
UW BESTELLINGEN WORDEN ZONDER BIJKOMENDE KOSTEN, DUS FRANCO, THUIS BEZORGD!

ALLE BOEKEN ZIJN DIREKT LEVERBAAR. U KUNT BESTELLEN DOOR OVERMAKING VAN HET VERSCHULDIGDE BEDRAG OP GIRO 1148324 t.n.v. BOEKENSERVICE N.B.V.V., Postbus 74 te Bergen op Zoom. GAARNE DUIDELIJK DE TITEL(S) VAN HET BOEK VERMELDEN, ALSMEDE UW NAAM, ADRES EN WOONPLAATS; zie ook onze eerder gepubliceerde boekenlijsten. Prijswijzigingen voorbehouden!

Andere, niet genoemde titels, zijn op aanvraag leverbaar.

De
sel

DE ZILVERBRUINE KANARIE

door: W. D. H. Spijker

Evenals zovele klassieke kleuren, mag ook de zilverbruine zich weer op een toenemende belangstelling verheugen. Mogelijk dat vele fokkers gaan beseffen dat we bij al het nieuwe dat ons de laatste jaren heeft bezig gehouden, de **klassieke kleuren** steeds weer nodig hebben.

Hoe het ook zij, het is een feit dat de zilverbruine kanarie op steeds meer tentoonstellingen bewonderd kan worden.

Het is natuurlijk niet zo dat elke zilverbruine kanarie al een goede vogel is, maar er wordt in ieder geval weer hard aan gewerkt.

Belangrijk is te weten hoe een goede zilverbruine er uit ziet, m.a.w. aan welke eisen hij moet voldoen. Aangezien het pigment (melanine) hier de „hoofdkleur” is, zullen we in eerste instantie hierop de nadruk dienen te leggen. We kunnen hier niet zonder meer spreken van „het” bruin, maar moeten wel degelijk nagaan hoe het totale bruinbezit tot stand komt.

Het bruinbezit is immers een samenspel van twee soorten melanine (pigment), n.l. het staafvormige, hier donker bruine EU-melanine, en het bruine PHAEO- (Feo) melanine. Deze melaninesoorten kunnen zowel kwalitatief als kwantitatief variëren. Eumelanine van zeer donker tot donker bruin, terwijl bij het phaeomelanine een nuance van bruin tot lichtbruin mogelijk is.

De bestreping van de vogel, welke zo fijn mogelijk moet wezen, wordt gevormd door het eumelanine. Deze smalle, korte streepjes bevinden zich in hoofdzaak op de rug, maar moeten in de flanken ook beslist aanwezig zijn.

Van het bruine, a.h.w. poedervormige phaeomelanine moet zich op de rug en eveneens in de flanken een zo groot mogelijke concentratie bevinden. Dit vloeiende bruine phaeomelanine bevindt zich dus in hoofdzaak tussen de rug- en flankbestreping. De fijne streepjes tezamen met het vloeiende bruin moeten zoveel mogelijk één geheel vormen, hierdoor wordt het volle warme bruin-effect verkregen.

Ook in de borst en onderlichaam moet een weliswaar lichtervloeiend bruin aanwezig zijn, waardoor en samenspel met de dominant witfactor een gedekte zilver-doorschijnende tint wordt verkregen.

Een goede zilverbruine kanarie zal steeds in het bezit moeten zijn van een maximum aan bruin vooral op de rug en in de flanken. Voorts goed tot in de toppen doorgekleurde vleugel- en staartpennen.

Grove streping, een te weinig aan bruinbezit in rug en flanken of een te weinig aan bruin phaeomelanine in borst en onderlichaam doet de totaalkleur afbreuk en worden als fouten aangerekend. Dit geldt ook voor te lichte vleugel- en staartpennen.

Het bezit van de z.g. blauwfactor, ook wel citroenfactor genaamd, is eveneens fout. De blauwfactor werkt hier zeer nadelig op het bruine phaeomelanine, hetgeen vooral in de borst en onderlichaam tot uiting komt in een donkere, blauwachtige schijn. De kleur wordt hierdoor veel kouder.

Een zware schimmelfactor doet eveneens afbreuk aan de warm bruine kleur. De kleurloze uiteinden der veren belemmeren het uitzicht op het onderliggende pigment, het mooie, warme bruneffect gaat hierdoor voor een groot deel verloren.

ysel

De

Het bruin komt het best tot zijn recht bij een normale intensiefactor. Bij de zilverbruine is echter een lichte schimmelfactor toch nog heel goed bruikbaar. De zilverbruine vogel zoals die staat afgebeeld op de kleurplaat is een vrij goed exemplaar. Een goede, maximale bruinfactor, vooral op de rug.

De flanktekening is echter nog wel voor verbetering vatbaar. Op de plaats waar nu min of meer lichte vlek te zien is, moet zich een grotere hoeveelheid bruin bevinden. Borst en onderlichaam vertonen een goede, warme, zilverdoorschijnende tint, zonder blauwfactor.

Het behoeft natuurlijk geen betoog dat de uithangende staartpen niets afdoet aan de kwaliteit van de vogel, maar wordt de vogel hiervoor wel gestraft op een keuring. Het fokken van goede zilverbruine kanaries kunnen we langs verschillende wegen doen. In de eerste plaats moet ons steeds voor ogen staan, dat we in de jongen een zo groot mogelijke bruinkoncentratie willen zien.

Dit laatste kunnen we bereiken door alleen maar vogels met elkaar te paren welke van nature veel bruin bezitten.

Een heel goede paring is: zilverbruin x (gewoon) bruin, of omgekeerd. Onder gewoon bruin verstaan we een vogel met maximaal bruin pigment en een zo slap mogelijke, lichtgele bijkleur.

Vooraf geen goudbruin gebruiken. Door het bezit

van hooggeel zouden de jonge zilverbruinen een vrij zware, gele aanslag krijgen in de vleugel en staartpennen.

De paring zilverbruin x zilverbruin is ook mogelijk, maar kan om diverse redenen beter aan de meer geroutineerde fokker worden overgelaten.

Om het bezit van bruin te verdiepen, is de paring van een zilver-bruine aan een slechte grauw-groene pop zeer aan te bevelen. Veel grauw-groene poppen laten immers een enorme hoeveelheid bruin zien, en dat kunnen we bij de bruine juist zo goed gebruiken. De kans dat we uit een dergelijke paring mooie diepbruine en zilverbruine poppen fokken is groot.

Voor het fokken van goed bruin nooit vogels gebruiken welke de z.g. opbleekfactor (1e reductiefactor) bezitten. Het infokken van agaaf of isabel is ten eerste af te raden, omdat hierdoor het warme bruin juist wordt afgebroken.

Tenslotte nog een foefje om bij de zilverbruine de eventuele aanslag minder op te laten vallen.

Bezigen we in plaats van een gewone bruine, een bruine met een zwakke oranje bijkleur, dan zullen de hieruit voortgekomen zilverbruine jongen, een licht oranje aanslag krijgen i.p.v. gele. Aangezien licht oranje een warmere tint is dan geel, zal de aanslag t.o.v. het bruin, veel minder opvallen.

404 **INSECTICIDE** **doodt insecten**
ONSCHADELIJK / GIFVRIJ

*bestuur en
redactie
wensen u
een erg goed*

1976

BUITENGEBEUREN

Meindert de Jong

Het valt voor een niet-weerkundige niet mee om in het begin van december een prognose te maken voor de maand januari. Het kan immers vriezen en het kan dooien. En welke vogels kunnen we in de louwmaand alzo verwachten? Licht er een pak sneeuw en zijn de wateren dik bevroren, met gevolg dat de vogels hongerig zijn, dan kan men ze doorgaans van dichterbij bekijken dan wanneer er volop voedsel is. Uiteraard bedoel ik hier niet de mussen, de kool- of pimpelmezen, de merels en dergelijke, die tóch wel in uw tuin hun opwachting maken, want velen van u zullen stellig een voertafel hebben gereedgemaakt of slierten pinda's hebben opgehangen, waar de mezen, als rappe acrobatjes aan bengelen. Af en toe komt vriend roodborst een kijkje nemen of er iets van zijn gading is op de voertafel. Het is vrijwel zeker dat u er nooit of te nimmer twee zult zien. Roodborsten zijn namelijk erg éénkennig en gunnen geen soortgenoot, mannetje of vrouwtje, in hun territorium. Alleen in het vroege voorjaar zoeken de seksen wat toenadering, want de soort moet immers in stand worden gehouden. Maar voor dat alles koek en ei is, wordt er tussen de heren en dames heel wat afgeknokt! Ze lijken immers ook zo ontzettend veel op elkaar! Een ander vogeltje dat graag acte de présence geeft, maar niet van al te veel drukte houdt, is de heggemus, die ook wel bastaardnachtegaal wordt genoemd. Dit vogeltje zingt, behalve in de ruitijd, vrijwel het gehele jaar door en beslist niet onverdienstelijk. Wanneer de huismussen en spreeuwen op de voertafel ruziën en krakelen, houdt het heggemusje zich afzijdig. Hij kan zoveel lawaai niet aan zijn kopje velen en hij wacht wel tot de herrienschoppers foetsie zijn en speurt dan of er nog wat kruimkens zijn overgebleven. Dat wil niet zeggen dat hij broodkrumfels eet, hoewel hij ze misschien wel zal verorberen als de nood heel erg hoog is. 's Winters doet hij zich het liefst te goed aan allerlei zaadjes, maar in de zomermaanden heeft hij het meer voorzien op allerlei insecten, larven, spinnen en wormpjes. De vogeltjes zijn onopvallend getekend: de bovendelen zijn donkerbruin met zwarte vlekking. Let vooral op de kop en de hals; die zijn namelijk fraai leigrijs, vrijwel dezelfde kleur als die van de onderdelen, die op de flanken donker gestreept zijn. De merel noemde ik terloops al even; trouwens waar zie je die zwartrokken tegenwoordig niet? Maar als u uw ogen de kost geeft zult u zien, dat er soms nog meer lijsterachtigen bij uw woning komen, vooral als u niet in het hartje van de stad woont. Daar is vriend zanglijster, die al heel vroeg in het voorjaar begint te roepen om zijn vriendjes en vriendinnetjes „Piétje - Piétje“, „Meriétje - Meriétje“, „Fiélip - Fiélip“ en ga zo maar door. Deze lijster kunt u het hele jaar zien, maar dat is niet het geval met de koperwiek, want die komt alleen in het barre jaargetijde naar ons overwaaien vanuit Noord- en Oost-Europa. Vaak is dit lijstertje, ons kleinste, al in september binnen onze grenzen. Hij lijkt heel veel op de ietwat grotere

zanglijster maar is vrijwel onmiddellijk te herkennen aan de gelig witte wenkbrauwstreep en de roodbruine flanken. Vandaar de naam „roodwiekje“. Tevens is de mogelijkheid groot dat u kramsvogels te zien krijgt. Vaak zijn ze in gezelschap van de koperwieken en gezamenlijk worden ze wel „de tjakkers uit het hoge noorden“ genoemd, hoewel vooral de kramsvogel het luide „tsjak - tsjak - tsjak“

Koolmees

laat horen. De laatste is een vrij forse vogel, zelfs nog iets groter dan de grote lijster. Hij is herkenbaar aan de lichtgrijze kop en stuit, de fraaie kastanjebruine rug en de vrijwel zwarte staart. Wist u dat deze vogel behalve wintergast ook geboekstaafd staat als „toevallige broedvogel“? Voor zover mij bekend heeft hij deze eeuw een keer of vier binnen onze grenzen gebroed.

We zullen deze maand bij honk blijven en volgende maand eens kijken wat er echt buiten te gebeuren

Roodborst

Kramsvogel in de sneeuw

valt. Het zal mij niets verwonderen als ook kleine jan, de winterkoning, af en toe op het appél komt. Houdt hem eens in de gaten als hij als een muis door de vegetatie sluipt of met hoog opgericht staartje zit te schetteren. Ook hij zingt, evenals de heggemus en de roodborst, vrijwel het gehele jaar. Doorgaans zijn ze in de ruitijd wat zwijgzamer. Heeft u in de buurt van uw woning coniferen staan, dan is de mogelijkheid niet uitgesloten dat er „lilliputters” op visite komen, de goudhaantjes en de vuurgoudhaantjes. Van het puntje van de fijne priemsnavel tot het staartuiteinde meten ze nauwelijks negen cm. De twee diertjes lijken erg veel op elkaar, want beide hebben een gelige kruin die zwart omrand is, maar kenmerkend is bij het vuurgoudhaantje de witte wenkbrauwstreep boven het oog en een zwart lijntje er door. Goudhaantjes willen in de wintermaanden ook wel eens streken zonder naaldhout met een bezoek vereren.

Staan er vrij veel bomen bij u in de buurt, let u dan ook eens op de boomklevers en boomkruipers. De boomklever is een van de weinige vogels, die zowel langs de stam omhoog kan klauteren als naar beneden te lopen (zelfs zonder pijn in het kopje te krijgen!). De boomkruiper klimt op spechtemanier spiraalsgewijs en met korte rukjes langs de stam omhoog, nauwlettend speurend en spiedend in barstjes en spleetjes of er niets van zijn gading is. Hout-

Koperwiek

duiven zult u deze maand stellig allerwegen zien, maar u zult tevergeefs zoeken naar tortelduiven, want die brengen de winter door in tropische gebieden van Afrika. Wel zijn er de Turkse tortels, die te herkennen zijn aan een zwarte halve band om de achternek. In 1949 werd voor het eerst een dergelijk duifje in ons land gesignaleerd en nu, ongeveer 25 jaar later, is er vrijwel geen plaats meer in Nederland of er broeden „turken”. O ja, als u een voertafel heeft let u dan wel op de Vlaamse gaaien. Als die eenmaal de „vlucht” er op hebben, blijft er voor de kleinere bezoekers verdraaid weinig over, want het zijn echte schrokkebrokken! Uiteraard is er nog véél meer waar u in januari op kunt letten, wat de avifauna betreft, maar laten we hopen dat er nog meer maanden — met heel veel vogels — komen.

*Vlaamse gaai
de schone sluipmoordenaar*

*Een liefhebber uit Uithuizermeeden,
is één van de ruim 40.000 leden,
Hij zit 's avonds nooit stil
Maar gaat op stap, want hij wil
Dit jaar de 50.000, dan is hij pas tevreden.*

G.R., Bommel

HET LIED VAN DE WATERSLAGER

door: M. van Woezik

Waterslag

Een definitie van waterslag heb ik zelf moeten bedenken, omdat deze in geen enkele literatuur over de waterslager was te vinden. Aangezien echter waterslag een zo belangrijk onderdeel vormt van het lied van de waterslager, acht ik het nodig het begrip waterslag aan een vaste norm te binden, om hem van alle andere toeren te kunnen onderscheiden. Veel toeren in het lied van de waterslager kunnen een waterig accent vertonen, zonder dat zij tot waterslag moeten worden gerekend. Teneinde vast te stellen of wij met een waterige toer, dan wel met waterslag te doen hebben, zal de volgende definitie ons daarbij van groot nut kunnen zijn:

Waterslag is elke toonslag, waarin het kenmerk van het water op de grondtoon overheerst.

Als gevolg van deze definitie zal de vraag kunnen opkomen: wat is water?

Onder water verstaan wij het geluid, dat ontstaat door verplaatsing van water, o.a. door gieten, door stromen en door vallen.

Indien onze definitie juist is, dan vloeit daaruit voort, dat de hoofdkenmerken van waterslag zijn:

1e. de geslagen vorm en 2e. het overheersen van het water op de grondtoon. Zonder deze twee kenmerken zal waterslag derhalve niet kunnen bestaan. Een afwijking van bovenstaande definitie moeten wij toepassen ten aanzien van de waterrol.

De waterrol is n.l. geen geslagen toer, doch is een zuivere roltoer, zo gesloten in vorm, dat van slaan geen sprake is. Door de overheersing van het water op de grondtoon en door zijn even grote muzikale waarde als de rollende waterslag heeft men hem van meet af aan, ook in België, met rollende waterslag gelijk gesteld.

Als het echter aankomt op de interpretatie van deze toer, dienen wij hem van de overige waterslag te onderscheiden.

Mede omdat het muzikale effect van waterrol even zo groot kan zijn als van rollende waterslag en omdat deze toer uitstekend past in het lied van onze waterslager, is het goed dat wij aan hem dezelfde waarde hechten als aan de waterslag.

Waterslag wordt onderverdeeld in drie hoofdvormen,

n.l. klokkende, bollende en rollende waterslag. Elk van deze drie vormen heeft twee kenmerken gemeen, n.l. het slaan en het water. Het onderscheid in de benaming van de drie vormen moeten wij in hoofdzaak zoeken in het ritme, d.w.z. de snelheid waarin de slagen elkaar opvolgen.

In de klokkende waterslag horen wij de slagen afgezet, d.i. elke slag los van de andere, met een buiging van het water in de grondtoon. In de bollende waterslag horen wij de slagen sneller, meer tegen elkaar aanliggend, minder buiging in de grondtoon en minder afgezet dan bij de klokkende waterslag.

In de rollende waterslag horen wij de slagen korter, dicht tegen elkaar aanliggend en een snelle buiging van de grondtoon.

Zijn we eenmaal zover, de waterslag goed van de andere toeren te kunnen onderscheiden, dan moet onze studie erop gericht zijn om de drie vormen van waterslag naar hun naam te bepalen.

Deze wetenschap zullen wij u trachten eigen te maken door een beschrijving van de drie vormen van waterslag afzonderlijk.

Klokkende waterslag.

Merkwaardig is het, dat iedere stam, ja zelfs iedere vogel individueel verschilt in toon, in vorm en in ritme van de klokkende waterslag.

In de vorm alleen kan men een geweldig groot aantal variaties aantreffen. Het is zelfs niet te zeggen, hoeveel vormen de klokkende waterslag wel kan aannemen, want de vorm is zo aan wisseling onderhevig, dat steeds nieuwe vormen ontstaan en oudere vormen verdwijnen. Luisteren wij slechts naar het lied van de nachtegaal, dan horen wij alleen in klokkende waterslag, een grote verscheidenheid van vormen. Wij horen dan o.m. de geslagen vorm, de klokkende vorm, de gebroken vorm, enz. Zo is het ook bij onze waterslagers, met dien verstande, dat maar zelden meer dan een of twee van de hiervoor genoemde vormen in het lied van eenzelfde vogel wordt gehoord, maar als wij veel vogels afluisteren, dan horen wij toch t.z.t. al die verschillende vormen zingen.

Het beluisteren van de nachtegaal is dan ook een unieke gelegenheid, om alle vormen van klokkende waterslag te bestuderen. Een kardinale vraag is echter: welke van de hiervoor gneoemde vormen is de beste? Vooropgesteld zij, dat van elke vorm van klokkende waterslag een zekere bekoring uitgaat en dat zelfs de minste dier vormen mooi kan klinken, als de grondtoon hieraan meewerkt. Het ligt voor de hand, dat de keurmeester die vorm het hoogste aanslaat, die de hoogste muzikale combinatie in zich heeft. De hoedanigheid van de medeklinkers, met de wendingen van het water in de grondtoon, zullen in hun onderling verband de meerdere of mindere schoonheid van de vorm bepalen, terwijl de toondiepte en de klankvolheid van de grondtoon er toe bijdragen, om een maximum aan puntenwaarde te bereiken.

Scherpe of harde medeklinkers, in combinatie met een goede grondtoon, zullen enigszins afbreuk doen aan het geheel, terwijl zachte soepele medeklinkers, naast een goede vorm van de grondtoon, de waarde van de toer zullen doen stijgen.

Ook de wendingen van het water in de grondtoon zijn in bijna elke vogel verschillend. Hoe langzamer golvend, hoe soepeler deze wendingen zijn, des te schoner wordt de vorm van de grondtoon. Daarbij speelt ook nog een rol de toonhoogte der in de grondtoon samengebrachte klanken. Hoe groter dat verschil in deze toonhoogte is, hoe beter de wendingen hoorbaar zullen zijn, des te groter zal de indruk zijn die van de toer uitgaat. Vaak hoorden wij een klokkende waterslag, waarvan de grondtoon was samengesteld uit een diepe oe, een u en een i, welke drie klanken een groot verschil in toonhoogte vormden. Deze in de juiste volgorde geplaatst en gebonden aan de soepele medeklinkers bl of wl, vormden tezamen een klokkende waterslag van hoge muzikale waarde.

De schoonheid van zulk een combinatie wordt nog verhoogd, indien de toongrepen in het juiste ritme worden voorgedragen, d.w.z. zo langzaam, dat de wendingen goed tot hun recht komen.

De Belgische kenners geven in het algemeen de voorkeur aan twee vormen van klokkende waterslag en noemen die de golvende kloek en de slagende kloek. Wij zouden zeggen, golvende waterslag en geslagen waterslag. De golvende waterslag is de vorm die wij zojuist hebben beschreven. Het golvend effect wordt verkregen, doordat de medeklinkers wl of bl zacht en soepel zijn en ook de wendingen in de grondtoon door hun ritme en hun volgorde aan golven doen denken.

De geslagen waterslag behoeft echter niet minder te zijn aan muzikale waarde. Zijn medeklinkers kl of gl, zijn weliswaar iets minder soepel dan die van de golvende waterslag, maar de toongreep krijgt daardoor iets pittigers, iets krachtigers, ook mede, omdat de wendingen in de grondtoon iets korter zijn dan die van de golvende vorm. Als de toer goed is, zijn de wendingen in dezelfde volgorde gebracht en is het muzikale effect buitengewoon schoon. Het geluid van elke slag, d.i. elke toongreep, doet denken aan het vallen van een druppel water in een met water gevulde emmer of het vallen van een druppel in een plasje water.

Zou men, uit muzikale overwegingen, de golvende waterslag iets hoger moeten aanslaan dan de geslagen vorm; als stamtoer zou ik echter de geslagen vorm verkiezen boven de golvende vorm.

Door de praktijk van vele jaren heb ik gemeend te kunnen vaststellen, dat de golvende vorm, vooral in diepe toonligging, moeilijker is te behouden dan de geslagen vorm.

Het gevaar van verlopen, door vervlakking is m.i. groter bij golvende dan bij geslagen klokkende waterslag.

De vogels die de geslagen vorm zingen, zijn in de regel echte kloekvogels met veel waterslag in hun lied, terwijl de vogels met golvende waterslag nog al eens wat harzerachtig zijn in hun bijlied. Ik acht het niet uitgesloten, dat de golvende vorm zijn ontstaan dankt aan de invloed van het harzerlied. Dit is echter een overweging van persoonlijke aard en zo zal een kweker de voorkeur kunnen geven aan de golvende vorm, ondanks dat het behoud ervan hem meer inspanning kost. Buiten de twee genoemde vormen kan de klokkende waterslag, zoals reeds gezegd, verschillende nuances in vorm vertonen. Alle andere vormen dan de twee laatstgenoemde, zullen de toer echter in waarde doen dalen. Zelfs de dubbelslag die wij bij de nachtegaal horen, kan zich niet in muzikale schoonheid met de twee genoemde vormen meten.

Nog minder waarde heeft de gebroken vorm, waarbij de grondtoon op de helft wordt afgebroken. De toer verliest hierdoor zijn grote soepelheid en zijn veelheid van klanken in dezelfde toongreep, hetgeen als een gebrek kan worden beschouwd.

Alle afwijkingen van de goede vorm zullen wij niet afzonderlijk beschrijven, omdat een ieder hiervan bij vergelijking wel ongeveer kan bepalen, welke waarde zij bezitten.

Wel willen wij er op wijzen dat alle afwijkingen van de goede vorm leiden tot verloop van de toer.

Klokkende waterslag met te weinig water in de grondtoon, met te hoge toonligging, met een spatend watereffect, is niet alleen minderwaardig, maar bovendien tekenen die erop wijzen, dat de klokkende waterslag in de stam gaat verlopen.

Dat dit verloop bij vele kwekers te laat wordt opgemerkt is oorzaak, dat vele stammen de hoofdtoer van het waterslagerlied totaal verliezen. Aandacht aan de vorm van de toer en de toondiepte is dan ook een belangrijk element bij het veredelen van de waterslager. Deze beide elementen immers bepalen, tezamen met de secundaire elementen, kracht, toonvolheid en lengte van de toer, of de toer in een hoge klasse kan worden gerangschikt.

Een speciaal kenmerk voor de klokkende waterslag is een z.g. tongenspel, hetwelk bij bollende of rollende zo goed als niet hoorbaar is. De klokkende waterslag kan in alle toonhoogten worden gezongen, behalve in de hoge i, aangezien de i-toon geen ruimte biedt voor de wendingen van het water. Een voldoende klokkende waterslag wordt beloond van 1 tot 4 punten, een goede klokkende waterslag van 5 tot 8 punten en een zeer goed klokkende waterslag van 9 tot 12 punten.

UITERLIJKE VERSCHILLEN BIJ ZWART-MASKERZEBRVINKEN

P. M. Paas

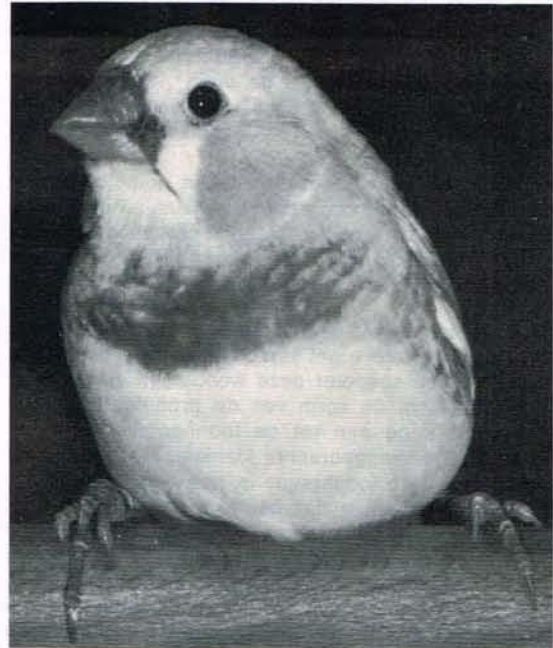
Als reactie op het artikel van Dhr. Oppenborn in het oktobernummer 1975 van „Onze Vogels” (blz. 435), waarin deze de uiterlijke verschillen van jonge zwartmaskerzebravinken beschrijft, kan ik volgende persoonlijke ervaringen weergeven.

Aan de hand van mijn kweekresultaten ben ik tot de volgende indeling gekomen van de diverse verschijningsvormen van de zwartmaskerzebravinken:

zwartoog pop	X^{ro+} — Y	= enkel kweekvogel, geen TT-vogel. VERSCHEIJNING: geen roomkleur, zwart petje, zwakke staarttekening.
roodoog pop	X^{ro} — Y	= kweekvogel en TT-vogel. VERSCHEIJNING: in principe volgens standaard.
zwartoog man	X^{ro+} — X^{ro+}	= enkel kweekvogel, geen TT-vogel. VERSCHEIJNING: geen roomkleur, te lichte staarttekening en oogstreep, soms iets aanslag op kop, rest meestal goed.
zwartoog/twee- kleuroog man	X^{ro} — X^{ro+}	= kweekvogel en TT-vogel. VERSCHEIJNING: in principe volgens standaard.
roodoog man	X^{ro} — X^{ro}	= kweekvogel en TT-vogel. VERSCHEIJNING: in principe volgens standaard.

Het symbool **ro** heb ik geplaatst voor de roodoogfactor. Een uitgewerkte paring ziet er als volgt uit:

Tweekleuroog man	X^{ro} — X^{ro+}	maal	roodoog pop	X^{ro} — Y
geeft als resultaat				
25 % roodoog mannen	X^{ro} —			
25 % tweekleuroog mannen	X^{ro} — X^{ro+}			
25 % roodoog poppen	X^{ro} — Y			
25 % zwartoog poppen	X^{ro+} — Y			

Zoals u reeds kon zien is mijn conclusie dat de roodoogfactor geslachtsgebonden vererft ten opzichte van de zwartogen. Een tweekleuroog is derhalve dan ook een roodoog verervende zwartmaskerzebra. Men zou kunnen stellen dat de zwartmaskerfactor het grijs en bruin verdringt of maskeert en dat het grijs en bruin zich binnen de zwartmaskerfactor enkel nog manifesteert in de oogkleur, respectievelijk zwartoog en roodoog en de andere typische kenmerken hieraan gepaard gaande.

De types die Dhr. Oppenborn in zijn artikel beschrijft corresponderen als volgt met mijn beschrijving:

Type 1 = zwartoog mannen en poppen

Type 2 = alleen tweekleuroog mannen (split roodoog)

Type 3 = roodoog mannen en poppen

Alle verschijningsvormen zijn voor de zwartmaskerkweek geschikt, mits ze in de goede combinatie gebruikt worden. In een goed doorgekweekte stam zwartmaskers is iedere verschijningsvorm zelfs noodzakelijk voor de verdere kweek. Want kweekt men teveel ROODOOG X ROODOOG dan wordt de roomkleur te donker en is het gebruik van een zwartoog de oplossing. Door de zwarte petjes van de zwartogen hoeft men zich niet te laten afschrikken, want deze petjes worden door de roodoogfactor weer volledig verdrongen.

Wat de oogkleur betreft, deze is bij volwassen vogels nog goed waar te nemen. Vooral als men de ogen bekijkt bij zonlicht of met een zaklamp. De tweekleurogen of splitvogels vertonen soms verschillen in oogkleur. De ene vogel heeft een zwarte pupil met een grijze rand en de andere vogel heeft een zwarte pupil met een roodbruine rand. Deze laatste komen het minst voor. Deze tweekleuroog vogels zijn altijd zeer makkelijk te onderscheiden van de zwartoog mannen door hun perfecte tekening en kleur.

De benaming bruinmasker voor een roodogige zwartmasker vind ik niet terecht als men deze naam verbindt aan de uiterlijke verschijning van deze vogels. Kwalitatief zijn deze roodogen meestal van dien aard dat de naam bruinmasker wel erg vreemd aandoet. Hun tekening is meestal mooi zwart. De exemplaren die iets bruin laten zijn beschouw ik derhalve als een zwartmasker die niet aan de eisen voldoet en niet als een bruinmasker.

Verbindt men de naam bruinmasker aan oogkleur en afstamming nl: zwartmasker uit bruin dan komt men weer scheef te zitten met de naam zwartmasker. Vanuit deze laatste redenering gezien zou dat dan grijsmasker moeten worden.

PRATELEN IN DE VOGELMUIT

EEN GOED JAAR

Gelukkig, het is allemaal weer goed afgelopen. Het vuurwerk veroorzaakte geen dode vogels en Vogel '76 was weer een grandioze manifestatie. Ik ben er zaterdag geweest en heb met volle teugen genoten van de meer dan 3800 vogels en het weerzien van de vele vrienden en kennissen die ik in de loop van de jaren door de vogelliefhebberij heb weten te maken. Het was één groot feest. Zelfs ons moeder en de kinderen vonden het een onvergetelijke dag. Beter reclame kun je niet wensen dacht ik zo.

Het is een goed begin van het nieuwe jaar geweest en ik hoop dat het zich in diezelfde trant mag voortzetten. Dat wil ik u ook graag wensen; alle goeds voor u allen en wat de liefhebberij betreft vele en volle nesten met gezonde jongen door prima voedende en in uitstekende conditie verkerende oudervogels, met geen luis, mijt, muis of rat. Ik wens u dat oprecht en van harte, alleen, dat gaat niet vanzelf. Je moet er zelf wel iets voor doen. Wat en hoe is moeilijk in een paar woorden te zeggen. Daarom ook heb ik me voorgenomen om voorlopig maar wat te blijven praten en u elke maand iets te vertellen.

Bovendien, zo heb ik van de redactie vernomen, wachten u in deze nieuwe jaargang weer tal van interessante artikelen. Blijf dus trouw aan de N.B.v.V. dan krijgt u elke maand dit bijzonder fijne blad in de bus.

Eigenlijk maakt dat alleen 1976 al tot een goed hobbyjaar.

VOGELIST

Uw vogels hebben aan Sluis Ei-Krachtvoer meer dan genoeg.

De moderne voedingsleer toont aan dat de overgang op speciale produkten - zoals opfokvoer - tijdelijk konditie-verlies bij uw vogels veroorzaakt.

Juist aan het begin van de kweekperiode waarin veel van uw vogels wordt gevraagd (nest maken, eieren leggen, broeden enz.) mag dat niet voorkomen. Een optimale kweekconditie van uw vogels betekent meer eieren en meer jongen van betere kwaliteit.

Objektief is vastgesteld dat kweekresultaten aanzienlijk verbeteren als het hele jaar door Sluis Ei-Krachtvoer wordt gebruikt.

Sluis Ei-Krachtvoer is weliswaar wat duurder dan andere

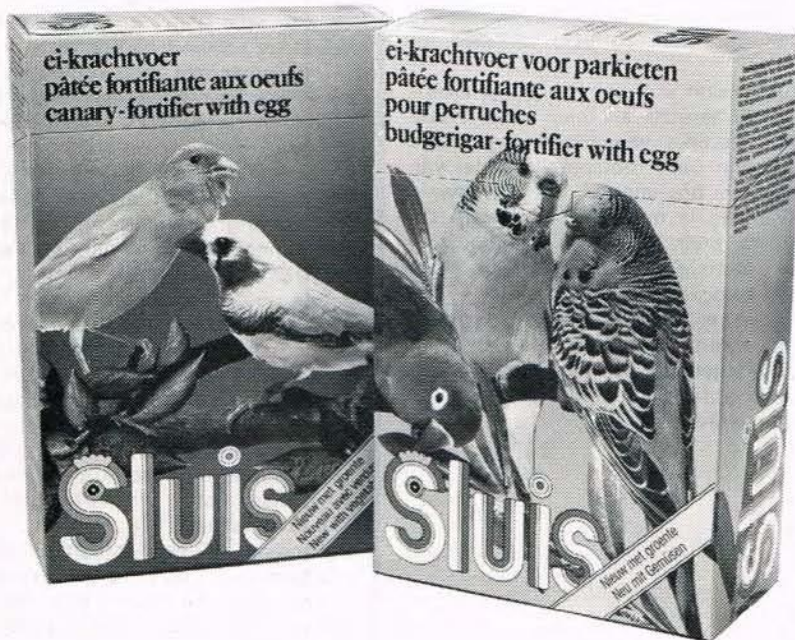
produkten. Maar daar staat heel wat tegenover.

Sluis Ei-Krachtvoer is:

1. altijd konstant van samenstelling,
2. altijd vers door de nieuwe verpakking,
3. zeer licht verteerbaar,
4. verkrijgbaar in verpakking van o.a. 1 kg,
5. verrijkt met groente,
6. compleet kracht- en opfokvoer.

Neem de proef eens en let op de resultaten.

Sluis
Sluis vervangt de natuur.

beplanting in en om de volière

VUURDOORN

pyracantha

Een bijzonder aardige klimplant is wel de vuurdoorn. Deze groen blijvende heester kan plm. 3 m hoog worden en hij doet het tamelijk rustig aan.

Op een zonnige standplaats komen na de witte bloemen talloze rode bessen. Er is ook een variëteit die gele bessen draagt.

De takken zijn niet zelfhechtend, zodat voor een goede geleiding moet worden zorggedragen.

De vuurdoorn is uitstekend geschikt om bijvoorbeeld tegen de buitenvlucht van de volière te plaatsen.

FLORAVI

ONZE TUIN

We kunnen in de maand januari nog best onze bomen en heesters snoeien. Alleen de soorten die al vroeg beginnen te werken, zoals de berken, acer, etc. moeten we met rust laten. De rest kunnen we nog onderhanden nemen. Van de heesters nemen we de dikste takken, het zogenaamde oude hout, weg. Als u de takken vlak boven de grond afzaagt, maken ze op die plaatsen weer jonge scheuten zodat u als het ware een jonge struik onderhoudt. De voorjaarsbloeiers, zoals forsythia en ribes, snoeien we natuurlijk niet, anders haalt u de bloemen weg.

De bomen worden zo weinig mogelijk gesnoeid, alleen schurende en beschadigde takken worden afgezaagd.

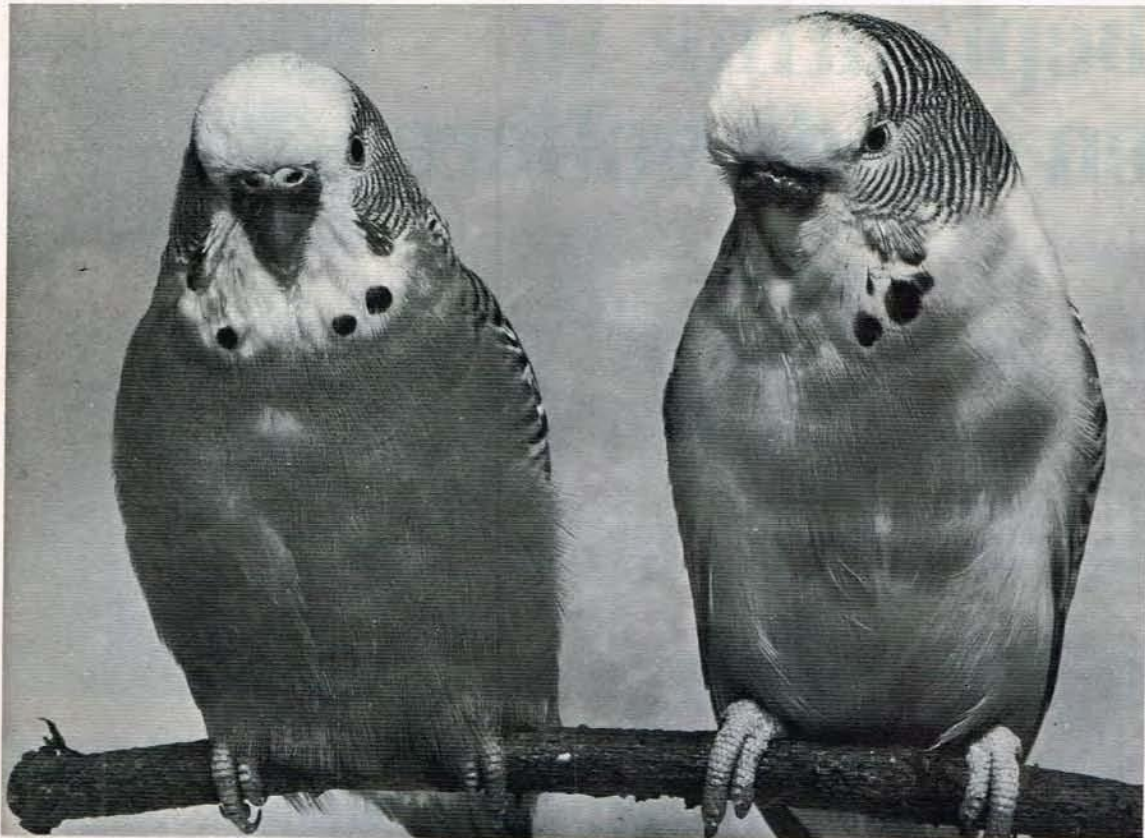
Het is nu ook tijd om het gereedschap na te kijken; grasmachine slijpen etc. In de wintermaanden hebben de monteurs weinig te doen en als straks het gras weer gaat groeien is uw machine in orde.

Het gazon vraagt in januari ook aandacht om straks weer een mooie groene vlakte te hebben. We strooien per are = 100 vierkante meter, ook als er eventueel sneeuw ligt, 6 kg. Thomasslakkenmeel of Superfosfaat en daarbij nog 4 kg. Kalizout 40%. Heeft u een zure grond, dus veel mos in het gazon, dan geven we nog een extra kalkgift van 15 kg. per are. Hebben we in het najaar violen geplant of bloembollen, dan moeten we die nu afdekken met denetakken. De kerstboom kan hiervoor zijn aandeel wel leveren.

Tot het winterwerk in de tuin behoort ook het voeren van de vogels (eigenlijk overbodig om dat in Onze Vogels te vermelden).

Tenslotte nog dit: Als u een van die liefhebbers bent die zelf graag zomergeod kweekt, dan moet u nu al beginnen. Het is nu tijd om de salvia's te zaaien.

J. T. van Hartskamp.

GRASPARKIETEN ALLERLEI

door: H. W. J. v. d. Linden

De meesten van ons zullen hun kweekmateriaal nu wel compleet hebben. Mocht u nog iets willen aanschaffen, dan wordt het nu toch wel de hoogste tijd. De heel vroege kwekers beginnen deze maand al weer met de kweek doch het merendeel zal nog wel een maand willen wachten. Als u nog broedkooien moet maken zorg er dan voor dat ze ruim zijn. Een goede maat is ± 70 cm lang en 40 cm breed en hoog. Groter mag natuurlijk gerust. Als zitstokken hebben wilgentakken de voorkeur. De hierin aanwezige cellulose komt de gezondheid van uw vogels zeker ten goede.

Broedrijpe poppen knagen voortdurend en u dient de stokken dan ook telkens door verse te vervangen. Een ander voordeel is nog dat parkieten bij aanwezigheid van levend hout, het houtwerk van uw broedkooi met rust laten. Denk er vooral om dat de zitstok stevig bevestigd is en dat ze op een zodanige hoogte geplaatst is dat de man bij het treden niet gehinderd wordt door het plafond van de kooi. Ook de broedkast moet u niet te klein maken. Zelf gebruik ik zelfgemaakte kasten met een bodemoppervlakte van 14 x 21 cm. De bodemdikte is ± 3 cm. Dit om een mogelijke afkoeling van de eieren gedurende koude periodes tegen te gaan. In de

bodem dient een uitholling gemaakt te worden welke in het midden een diepte van $\pm 1\frac{1}{2}$ cm moet bedragen. Het invlieggat maken we links of rechts, nimmer het invlieggat recht boven de bodemuitholling maken. Bij het plotseling binnengaan in de nestkast zou de pop de eieren kunnen beschadigen. De doorsnede van het invlieggat maken we 5 cm. Verder boren we nog enkele gaten van een halve cm doorsnede in de zijwand of in het deksel voor de ventilatie.

Gebruik voor uw broedkastjes gewoon hout. Dus geen spaanplaat. Goede schuilplaats voor de luis. Gebruik ook geen hechthout. Neemt geen vocht op en is derhalve niet geschikt i.v.m. de vochtigheidsgraad in het broedblok. Als u de luis zo weinig mogelijk kans wilt geven kunt u het beste alles lijmen.

Is lijmen u te veel werk dan is er nog een andere methode die ook prima is. Alvorens u de verschillende delen aan elkaar spijkert smeert u op de verbindingsvlakken... NEOFLEXE 3X. Deze insectododende latexverf behoedt u jaren lang voor de zo gevreesde bloedluis. Deze verf is niet schadelijk, tenminste als u ze goed laat drogen alvorens de

vogels in de kooien te laten. Wanneer kan men nu het beste kweekstellen opkooien, is een veel gestelde vraag. Het spreekt vanzelf dat de vogels zelf uitmaken wanneer ze met broeden willen beginnen, en dat de mens hierin maar weinig te vertellen heeft. Hieruit volgt reeds dat we niet op een willekeurige dag als ons dat goed uitkomt de stellen bijeen kunnen zetten in de hoop dat ze het maar moeten doen. Een eerste vereiste is dat de vogels minstens 9 maanden oud moeten zijn, liever nog wat ouder. Op de tweede plaats moeten de vogels in broedconditie zijn.

Hoewel pas op de tweede plaats genoemd zal het duidelijk zijn dat dit een eerste eis is. Wanneer zijn grasparkieten nu in juiste lichamelijke conditie? Vele kwekers kijken alleen maar naar de poppen, en vinden dat de mannen maar op de tweede plaats komen, doch dit is een ernstige vergissing. Ook de mannen moeten in topconditie zijn. Dus met een strakke glanzende bevedering en met een doorgekleurde glanzende neusdop, en met fel glinsterende ogen. Mannen die nog niet geheel door de rui zijn of nog een lichte kopruï hebben, wat dikwijls voorkomt als ze van een TT terugkomen, zijn nog niet geschikt voor de kweek.

Poppen die in broedconditie zijn knagen alle hout wat ze te pakken kunnen krijgen stuk, hun neusdoppen moeten diep donker bruin zijn. Een goede graadmeter voor de conditie van vogels in het algemeen is de uiterlijke aanblik van hun ring. Ja ik zie u de wenkbrauwen reeds fronsen, want u zult misschien aan een schrijffout denken. Niets is echter minder waar. Aan de vaste voetring kunt u zien of uw vogel in topconditie is. Is de ring dof, dan schort er nog wat aan. Misschien is er op het eerste gezicht niets te zien aan de vogel, doch het is zeker dat ze niet in topconditie is. Bij een glanzende ring kunt u van een goede conditie verzekerd zijn. Als u zelf een ring draagt moet u maar eens opletten als u zich niet lekker voelt. De ring is dof en geeft ook vaak zwart af. Toen ik jaren geleden deze bewering van een ervaren oude kweker die meer dan 50 jaar vogels hield hoorde, was ik ook de mening toegedaan dat dit het zoveelste bakerpraatje was, waarmee onze sport zo rijk is voorzien. Met de jaren ben ik evenwel tot de overtuiging gekomen dat hier van een bakerpraatje geen sprake kan zijn. In de afgelopen 15 jaar zag ik nog nimmer een vogel in slechte conditie die een glanzende ring had. Als u er op gaat letten zult u opmerken dat ook in de ruitijd de ringen dof zijn. Als u de vogels opkooit kunt u het broedblok beter nog een week weglaten. Sommige poppen hebben de eigenaardige gewoonte om direct in het broedblok te kruipen en er bijna niet meer uit te komen. Op deze manier krijgt de man geen kans de pop te treden. Pas als de paring heeft plaatsgevonden, kunt u zonder bezwaar het blok in de broedkooi plaatsen. Een bevruchting is voldoende voor een heel legsel, alhoewel meerdere paringen meer zekerheid geven. Een pop in de juiste broedconditie laat zich binnen enkele minuten treden als u er een man bij zet. Als u broedkooien heeft met tussen-schotten van gaas moet u geen man en pop naast elkaar zetten die bijvoorbeeld vorig jaar samen zaten. Parkieten hebben een zeer goed geheugen en ze herkennen hun

geliefde van het vorig jaar beslist. De kans dat ze het dan met de nieuwe partner, die wij voor hen uitgezocht hebben, laten afweten is niet denkbeeldig. Mocht het ondanks alle goede zorgen gebeuren dat de eieren uit de eerste ronde onbevruucht gebleven zijn denk dan niet te vlug dat de man of de pop onvruchtbaar zijn. Erfelijke onvruchtbaarheid komt bij grasparkieten niet vaak voor. Het falen is meestal terug te voeren tot de lichamelijke conditie van de vogel. Is ook de tweede ronde onbevruucht, dan kunt u proberen door middel van het overleggen van overtollige bevruchte eieren uit andere nesten de pop in het juiste ritme van het broedproces te brengen. Wel moet u er bij het overleggen aan denken dat de eieren ongeveer even oud zijn als die van de pop die niet bevrucht waren. Tijdens het broeden worden de maagsappen gevormd waarmee de pop de eerste dagen haar jongen voert. Indien u de pop eieren zou geven die enkele dagen na het onderleggen uit moeten komen, dan verstoort u het natuurlijke proces. De jongen zullen ofwel na enkele dagen sterven of zoveel te kort komen aan noodzakelijke bouwstoffen dat het nimmer volwaardige vogels zullen worden.

LAATSTE NIEUWS!!!

Als de wet „Inheemse diersoorten” geheel van kracht wordt, zal de import van **zeldzame** vogelsoorten en **tropische** vogels sterk beperkt worden.

Staatssecretaris Meyer van CRM heeft dit geantwoord op een vraag van Tweede Kamerlid Tuynman van de VVD.

Volgens Tuynman is de handel in bijzondere en zeldzame vogels erg groot. Ook meent deze dat veel vogels kort na de vangst en tijdens het transport doodgaan.

Staatssecretaris Meyer was het roerend met de vraagsteller eens.

U begrijpt hieruit dat binnen afzienbare tijd de aanvoer van veel tropische vogels vrijwel geheel of helemaal stil komt te liggen en we alleen op hier gekweekte vogels aangewezen zullen zijn.

Dringend wijzen wij u allen op de noodzaak om kweekpogingen te gaan ondernemen met **alle** soorten tropische vogels.

Bedenk welk een moeilijke weg er in het verleden bewandeld moest worden, voordat de kanarie zo „handelbaar” geworden was (gedomesticeerd noemen ze dat), zoals ze momenteel is.

Dit moet ook mogelijk zijn met andere vogels !!!

Laten we er zoveel mogelijk onze schouders onder zetten, zodat we in de toekomst ook gemakkelijk Edelzangers, Blauwfazantjes, Vuurvinkjes of Brillvogeltjes kunnen kweken. Het is de hoogste tijd en een bittere noodzaak.

ERVARINGEN MET AFRIKAANSE SOORTEN

VUURVINKEN

De vuurvink, *Lagonostica senegala*, komt in een groot aantal ondersoorten en verspreidingsgebieden voor.

L.s. senegala, van Senegal tot midden Nigeria en de kuststreek van Gambia; **L.s. flavodorsalis**, Oost Nigeria, Centraal Kameroen; **L.s. rhodopsis**, Noordoost Nigeria tot het Nijlgebied, centraal Afrika; **L.s. brunneiceps**, Eritrea, Ethiopië tot het oostelijk Bahr-el-Ghazalgebied; **L.s. somaliensis**, Zuid Somalia tot westelijk van het Rudolfmeer en Zuid Kenia; **L.s. zedlitzii**, kuststreken van Tanzania en Kenia; **L.s. rendali**, Zuid Tanzania, Noord en midden Mozambique, Rhodesië, Zuidoost Zambia; **L.s. pallidicrissa**, Zuid Angola, West Zambia tot Zuid Mozambique en het westen van Kaaprovincie; **L.s. suberrima**, Zuid Soedan tot de noordwest oever van het Tangajikameer, Noordoost Zambia en Noord Malawi.

Tussen deze ondersoorten zitten, veelal geringe, verschillen zowel in uiterlijk als in gedrag.

Ze leven in droge savannen en in de met doornige acaciastruiken begroeide stroken langs oevers van meren en rivieren. Ook zijn ze te vinden in de randgebieden van woestijnen, terwijl ze tevens zijn waargenomen in bergstreken tot op 2000 m hoogte. Hun voeding bestaat uit zaadjes en insecten.

Broeden doen ze aan het einde van de regentijd in de droge periode en hun nesten bouwen ze op velerlei plaatsen. In het algemeen wel in hoge grasbundels onder dicht struikgewas, maar ook onder pannendaken en in de huizen zelf. Uit dit laatste kunt u opmaken dat ze de mens niet schuwen. Hun kogelvormig nest maken ze van dor gras, stengels etc. en van binnen wordt dat bekleed met veren en haren.

De 3-5 eitjes worden plm. 12 dagen bebroed; meerdere broedsels per jaar.

Er is een duidelijk waarneembaar verschil tussen man en pop. Zij is overwegend lichter en vooral bruiner getint. Ze zijn plm. 10 cm groot.

In de meeste gevallen zoekt de man de nestplaats uit en lokt dan zijn vrouwtje daarheen. Hij draagt daarna het nestmateriaal aan en zoals dat in een goed huwelijk betaamt, verwerken ze dat samen. Vlak voor en/of tijdens de bouw vindt regelmatig de balts plaats gevolgd door de paring. Tijdens die

balts heeft de man een grasspriet in de snavel, houdt zijn kopje omhoog gericht en maakt daarbij elegante buigingen. De buikveren zijn dan opgezet en de staart wijst in de richting van het popje. We hebben dit meermalen in onze volière kunnen waarnemen.

F. de Spirt in Zierikzee kocht in het najaar van 1973 o.a. een koppeltje vuurvinkjes en liet ze de winter binnenshuis doorbrengen. Maart 1974 bracht hij ze over naar de buitenvolière, groot 3 m lang, 1,30 m breed en 2 m hoog, met een aangrenzend nachtverblijf van 1,80 m lang. Hierin bevonden zich meerdere afrikaantjes zoals mozambiquesijsjes, zilverbekjes etc. Tegelijkertijd werden in de volière ook diverse nestkastjes opgehangen. In een van de hoeken van het nachtverblijf bevestigde Spirt een bos ligustertakken welke wel zeer de belangstelling van de vuurvinkjes kreeg. Het resultaat was dat er na 12 dagen broeden door in hoofdzaak de pop, op 21 mei 3 jongen werden geboren. Toen ze 7 dagen oud waren heeft hij ze geringd (2 mm). Zodra deze jongen waren uitgevlogen ging het ouderpaar vuurvink wederom tot nestbouw over maar nu in een bos ligustertakken welke in een hoek van de buitenvolière was aangebracht. In het van grasstengels gebouwde nest werden 4 eitjes gelegd welke op 23 juni zijn uitgekomen.

Het voedsel bestond uit gemengd tropen- en kanaarizaad, trosgierst, gekiemd zaad, eivoer met protifar, geknippede meelwormen, insecten en groen zoals muur.

J. B. van Rossen in Poeldijk houdt zijn vogels in een volière van 2 m lang, 2 m hoog en 1 m breed. Deze is geplaatst in een verwarmde serre waarin ook tijdens de winters een temperatuur heerst van 21-22° C. Naast een koppel vuurvinkjes zijn ook de volgende soorten daarin ondergebracht: Japanse nachtegalen, blauwfazantjes, tijgervinkjes, rode kardinalen, napoleons, schamalijsster, edelzangers, dominicaner wida en brilvogeltjes.

Ongeveer eind februari zag hij dat zijn vuurvinkjes regelmatig met nestmateriaal aan het slepen waren. Een achter een lage spar opgehangen nestkastje was het einddoel van die transporten. Daarin werd een komvormig nest gebouwd met een vrij lange insluitgang. Er werden 3 eitjes gelegd maar na enige dagen was alles weer verdwenen; Japanse nachtegalen, Schamalijsster????

Eind maart namen de vuurvinkjes de (nest)draad weer op en begonnen, wederom in hetzelfde nestkastje, de zaak op orde te stellen. Van Rossen heeft toen het nestkastje weggehaald en opgehangen in een aparte kooi van 1 m lang en 1 m breed en bracht daarin ook de vuurvinkjes onder. Tot zijn grote verbazing lag op 4 april het eerste ei in het nestje. In totaal werden er 3 eitjes gelegd; 14 dagen later constateerde hij dat er 3 jongen waren geboren, waarvan er 1 aanmerkelijk kleiner was dan de anderen. Deze is dan ook na ongeveer 2 weken doodgegaan.

Op een menu wat bestond uit gemengd tropenzaad, eivoer, miereneieren, fruitvliegjes en geknippede meelwormen, groeiden ze als kool. Toen hij ze na 9

dagen wilde ringen, ging dit nauwelijks. Trouwens de ringen leverden ook nog andere problemen op. De ouders gooiden met de ring jong en al uit het nest. Gelukkig had Van Rossen dit in de gaten en legde de jongen terug. Dit herhaalde zich regelmatig. Op advies van een clubgenoot heeft hij ten lange leste de ringen zwart gemaakt en dat bleek wel iets te helpen maar het verschijnsel deed zich toch nog wel enkele malen voor. Uiteindelijk heeft hij toch het pleit gewonnen. Toen de 2 overgebleven jongen 20 dagen oud waren vlogen ze uit. Ze waren roodbruin van kleur, maar meer bruin dan rood. Zij nog vermeldt dat de jongen een donkerrode huid hebben met wat zwartachtig dons. Opvallend is de tekening op het verhemelte; 3 zwarte punten op een witte ondergrond. De tong heeft een geel puntje met daaronder een zwarte halveaanvormige plek. In de snavelhoeken is een violetblauwe papil, aan de randen van de boven- en ondersnavelwortel een relatief grote witte papil. Jeugdrijs heeft plaats wanneer de jongen plm. 5-6 weken oud zijn en duurt ongeveer 6 tot 7 weken.

Donkerrode vuurvink

Er zijn meerdere vuurvinksoorten en we prijzen ons erg gelukkig u er een viertal van, in fraaie kleurafbeeldingen te kunnen tonen.

De donkerrode vuurvink, *Lagonosticta rubricata*, komt evenals de gewone vuurvink, in een ruim aantal ondersoorten, om precies te zijn 9, voor. De ondersoorten verschillen van elkaar op meestal geringe punten. We houden ons nu alleen maar bij het ras dat op de kleurenfoto wordt afgebeeld; **Lagonosticta rubricata rubricata**.

Ze komen voor in Noord Transvaal, Zoeloeland en Natal, waar ze zich hoofdzakelijk ophouden in met dichte struiken begroeide graslanden. Zelden worden ze waargenomen nabij nederzettingen en wat dat betreft zijn ze schuwer van aard dan de voorgaande. Met hun 11 cm lengte zijn ze juist 1 cm groter dan de gewone vuurvinken.

Evenals zij, verblijven ze meestal op de grond waar ze hun voedsel, bestaande uit zaadjes van grassen en onkruiden en kleine insecten, vinden en verorberen.

In het ronde en met een zij-ingang voorziene nest worden 3 tot 5 eitjes gelegd welke 12 dagen afwisselend door man en pop worden bebroed.

Ook bij deze soort is er een duidelijk verschil tussen het mannetje en het vrouwtje. De onderzijde van het popje is rose tot bruingeel.

Voor wat betreft het houden en kweken van deze

soort is er geen verschil met de voorgaande soort, de gewone vuurvink.

De volgende in het rijtje is de

Rose of Jameson vuurvink

Van deze soort, *Lagonosticta rhodopareia*, zijn 2 ondersoorten bekend, te weten: **Lagonosticta r. ansongei** in Angola en **Lagonosticta r. jamesoni** in het zuiden van Kenia tot aan Transvaal. De nominaatvorm, **Lagonosticta r. rhodopareia**, komt voor in Abessinië.

Qua levenswijze en met betrekking tot het houden en kweken in voliëres, komt deze soort geheel overeen met de hiervoor besproken soort, de donkerrode vuurvink. Ook het verschil tussen man en pop is weer duidelijk te onderscheiden; het vederpakje van het vrouwtje is aanmerkelijk matter van kleur.

De Puntastrilde

Lagonosticta rufopicta, mogen we eveneens tot de vuurvinken rekenen. Naast **Lagonosticta r. rufopicta**, welke voorkomt in Gambia, Kameroen en Ghana, is er nog een ondersoort genaamd **Lagonosticta r. lateritia** en die komt voor in het zuiden van Soedan en het noorden van Kongo. Ze zijn net zo groot als de gewone vuurvinken, 10 cm. In tegenstelling tot de donkerrode en de rose vuurvink, durven de puntastrilden zich óók in de nederzettingen te laten zien. Ze bewonen in het algemeen met grassen begroeide gebieden maar hun voorkeur gaat uit

osel

De

ONZE DURE VOGELS
 HEBBEN BEHOEFTE AAN
VETTE KORREL
 GESCHIKT VOOR
 INSECTEN- EN
 VRUCHTEN-ETENDE
 VOGELS
 ZOALS SPREEUWEN,
 LIJSTERS, MERELS,
 BEO'S ETC.

PRIJS f. 2,95 PER KG.
 * UW WINKELIER HEEFT HET.

VETTE KORREL

Import:
 Vic van Heeswijk Veghel Sluisstraat 41
 Postbus 63 Telefoon (0 4130) 6 40 59

GEZA SEPT

Voorkomt en geneest
 virusziekten en infecties.
 Een goedkoop en
 afdoend middel dat
 eenvoudig toegepast kan
 worden:
 enige druppels aan het
 drinkwater toevoegen
 is voldoende.

Populierstraat 121-123
 Tel. 070-323930; Den Haag

**W. ROUPPE
 VAN DER VOORT**

naar meer vochtige stroken langs riviertjes en meren.

Van grashalmen bouwen ze hun nest in dichte struiken laag bij de grond, maar ook op hoger gelegen plaatsen in de bomen. Van binnen worden de nesten met veertjes en fijne grassen bekleed; er worden gemiddeld 4 eitjes gelegd en gedurende ongeveer 12 dagen afwisselend door man en pop bebroed.

In de broedtijd trekken ze paarsgewijs, buiten de broedtijd in kleine groepjes van 20 tot 25 stuks, op. Er is wel een gedragsverschil met de vuurvinken, de puntastrilden maken gebruik van slaapnesten, de vuurvinken slapen buiten. Toch wel weer een belangrijk gegeven voor ons, omdat we daarmee dan vooral in de winter rekening kunnen houden. Vogels die gebruik van slaapnesten maken zijn gedurende de nachten minder vatbaar voor koude dan die soorten welke geen gebruik van slaapnesten maken. Voor die soorten is juist een goed nachtverblijf, waarin de temperatuur in elk geval niet onder het vriespunt daalt, noodzakelijk.

Het voedsel van de puntastrilden bestaat eveneens uit zaadjes en insecten.

Een goed kweekresultaat in de volière is afhankelijk van het meest geschikte opfokvoer, waarin, vooral gedurende de eerste tien dagen, voldoende dierlijk voer moet zijn verwerkt. Dit geldt trouwens voor de meeste kleine Afrikaanse soorten.

Naast de puntastrilde leeft er in Noord Angola, Noord Rhodesië en het zuidelijk deel van Kongo tot aan het Tangajikameer ook nog een GROTE PUNTASTRILDE, *Lagonosticta nitidula*. Deze grote puntastrilde is weliswaar maar 1 cm groter dan de gewone puntastrilde en meet 11 cm. Er is een duidelijk verschil in kleur tussen beide. De grote heeft een grijs tot bruingrijskleurige kop, bovenzijde en bovenstaartdekveren. Zijkanten van de kop zijn vaal rood, borst is donker wijnrood met veel witte zwart omliggende puntjes. De buik is bruingrijs, de onderstaartdekveren zijn vuil wit en de staart is zwartgrijs.

Zowel bij de gewone als bij de grote puntastrilden zijn de vrouwtjes matter, valer van kleur.

Om de serie Vuurvinken nu compleet te maken, vertelt ons lid de heer J. Verlooy, uit Leopoldsburg in België, aan u zijn ervaringen met het houden en kweken van de

Zwartbuik vuurvink.

De zwartbuik-vuurvink behoort stellig tot één der aantrekkelijkste *Lagonosticta*-soorten. Vroeger noemde men hem ook wel „zeldzame vuurvink” en misschien troffen we hem daarom zo zelden aan; nu nog wordt hij maar heel sporadisch ingevoerd en dan nog slechts met enkele exemplaren.

Hij komt voor in Sierra Leone, Nigeria en het westelijk deel van Kenia. Er bestaan twee rassen: *Lagonosticta rara rara* en *Lagonosticta rara forbesi*. Ze houden zich meestal paarsgewijs op in het hoge steppengras, in de nabijheid van acaciabomen en op de hoogvlakten van rotsachtige gebieden.

Men herkent het donkerrood gekleurde mannetje aan het zwart op de buik dat reikt tot aan de benedenborst.

Ook op kop en rug is deze soort rood gekleurd wat hem bijzonder doet onderscheiden van de don-

usel

De

kerrode vuurvink (*Lagonosticta rubricata*) waarmee hij meermaals wordt verward. Nochtans is de gelijkenis niet zo groot als men weet dat de zwartbuikvuurvink geen enkele witte stipjes heeft op borst of flanken.

De snavel is ook een herkenningsteken, want daar waar de donkerrode vuurvink een blauwgrijze snavel heeft, is de ondersnavel van de zwartbuikvuurvink gedeeltelijk rood.

Het wijfje is roodachtig grauwbrown, met rode bovenstaartdekveren, rode streep over de teugels en roodachtig grauwe of geelachtig bruine borst.

De acclimatisatie vereist de grootste zorg, en het kost me telkens veel moeite de vogels door deze moeilijke periode heen te helpen. Veel zon en miereitjes kunnen dan wonderen verrichten. Toch zijn er maar weinigen die het grote avontuur overleven, want vogels die het de eerste dag toch „goed doen” schijnen nadien hinder te ondervinden met de spijsverteringsorganen. Krijgt men uiteindelijk toch een vogel doorheen de aanpassingsperiode, dan is hij niet minder sterk dan gelijk welke andere exoot.

Zoals zijn naaste familieleden, verblijft ook de zwartbuikvuurvink veel op de grond, en het is daarom een vogel bij uitstek voor de buitenvolière waar hij naar hartelust de bodem afzoekt naar insecten. Alleen wanneer alles rustig is, ziet men hem rond-scharrelen, om bij het minste teken van onraad onder luid alarmgeschal, opnieuw dekking te zoeken. Al vlug kunnen we bemerken dat ons vriendje veel behoefte heeft aan dierlijk voedsel. Schrale zandgrond is dus voor de volièrebodem niet aan te bevelen; we zullen met bladeren, mest, mos en bladgrond, voor hem een waar paradijs weten te scheppen. In kooi of vitrine kan men de zwartbuikvuurvink goed op zaad houden; veel senegalgiest is dan belangrijk, met af en toe een meelworm en regelmatig grit als bijvoeding.

Doch willen we er kweekresultaten mee behalen, dan hangt dit voornamelijk af van het dierlijk voedsel, misschien ook van andere factoren, want veel succesrijke broedsels zijn er nog niet geweest. In de „Encyclopedie voor de Vogelliefhebber” vermeldt A. Rutgers een broedresultaat in Engeland in 1961. Gezien er over dit broedverloop slechts zeer weinig gegevens zijn verstrekt, is het misschien interessant even uitvoerig te vertellen hoe mijn vogels tot broeden zijn gekomen.

In de zomer 1967 kreeg ik van een vriend een popje, dat ik samen met mijn éénjarige man in een kleine binnenvolière plaatste.

De verstandhouding was goed, en er werd vooral op gelet geen verwante vogelsoorten bij dit paartje te zetten. Wienerastrilden en groene druppelstrilden mochten hen wel gezelschap houden.

Aangezien vuurvinken veel op de bodem verblijven, had ik daarmee rekening gehouden en ze er ook nestgelegenheid aangeboden, alhoewel ik op dit ogenblik nog geen hoop had op broeden.

Toch waren de liefkozingen van de man me niet ontgaan.

Tegen alle verwachtingen in, namen de zwartbuikvuurvinken hun intrek in een oud nest, op twee meter van de grond, maar een nestcontrole wees uit, dat het nest zonder eitjes bleef. Na ongeveer

een week, werd het mannetje agressiever en verjoeg alle medebewoners van de bodem, bijzonder op een plek waar een heibundel was geplaatst. Daar werd op 10 cm van de grond, een bolvormig nest gemaakt van grashalmen en wortelvezels. De daarop volgende dag ontbrak er een zwartbuikvuurvink in de volièrre en meteen stelde ik vast, dat de broedtijd begonnen was (vermoedelijk vanaf het eerste ei). We waren toen 9 september, en die datum werd opgetekend, om de broedduur te kunnen vaststellen. Man en pop broedden afwisselend, en de aflossing geschiedde buiten het nest (in bepaalde volièrre veel moeilijker waar te nemen). Het mannetje vertoefde in de omgeving van het nest, korte lokroepjes houden het paartje voortdurend in contact. Wanneer het wijfje pijlsnel het nest verlaat om scherend over de grond naar de voederplaats te vliegen dan pas verdwijnt het mannetje op zijn beurt in het nest.

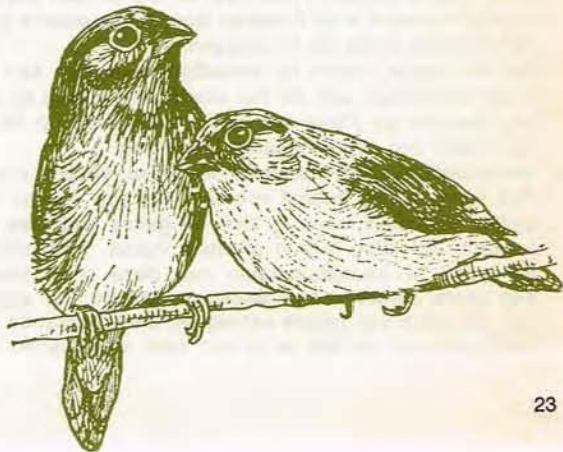
Een vlugge nestcontrole wees uit, dat het nest vijf eitjes omvatte. Op 23 september (na een broedduur van 14 dagen) vond ik een onbevucht eitje in de omgeving van het nest. Ik besloot dadelijk het nest te inspecteren en zag met behulp van een zaklantaarn, vier jonge vogeltjes liggen.

De kleintjes zijn donker behaard en hebben witte en lichtblauwe papillen in de mondholte.

Ik wist dat nu de moeilijkste periode was aangebroken, en voorzag de oudervogels van dierlijk voedsel. Doch we waren haast oktober, en toen de jongen 5 dagen oud waren, had ik groot gebrek aan miereitjes. Ik besloot noodgedwongen dit voer te vervangen door muggenlarven, die gelukkig door de oudervogels met graagte werden aanvaard. Zo kon de kweek ongestoord verder gaan. Ter afwisseling nam de man wel eens enkele vleesmaden, maar het popje gaf de voorkeur aan doorgeknipte meelwormen.

Toen de jongen één week oud waren, zag ik voor 't eerst beide ouders weer samen uit het nest, wat me deed veronderstellen dat de behoefte aan insecten nog groter werd. Gelukkig verliep alles naar wens en op de ouderdom van 17 dagen, verlieten de eerste twee jongen het nest.

In hun kleurpatroon geleken de jongen het meest op de pop, maar een geoefend oog kon reeds vlug enkele donkerder tinten onderscheiden bij twee van de vier jongen. Hierdoor kon bevestigd worden, dat het twee mannen en twee wijfjes waren. Enkele weken later werden ze zelfstandig, en op 27 oktober begonnen de oudjes aan een tweede nest.

HELMKAKETOE

Callocephalon fimbriatum

Tekst: C. E. van Berkel
Foto: Th. Brosset

Wéér zo'n geweldige kleurplaat, die u alleen maar in „Onze Vogels” kunt aantreffen.

De wat warrig aandoende rode kuif, behoort aan de helmkaketoë, ook wel roodkuifkaketoë genoemd.

De kaketoës onderscheiden zich van de overige kromsnavels door een karakteristieke kleurige kuif, waarvan de kleur vaak anders is dan de rest van het gevederte. Tevens is bij kaketoës de ondersnavel iets breder dan de bovensnavel, zijn zowel de onder- als de bovensnavel meestal van tandkerven voorzien en de punt van de bovensnavel ook nog van zgn. vijlkerven. Die vijlkerven dienen om de ondersnavel te wetten, scherp te slijpen. De naam kaketoë is afgeleid van het maleise kakatua wat nijptang betekent.

In Zuidoost Australië, van oostelijk Nieuw Zuid Wales tot het zuidelijke Victoria, en in Noord Tasmanië, bewonen de helmkaketoës de bostachtige berglanden en komen voor tot op ongeveer 2000 m boven de zeespiegel.

Hun voedsel bestaat uit bessen, vruchten, noten, insecten en hun larven, en voor een belangrijk deel uit zaden van voornamelijk enkele eucalyptussoorten. De meeste van die zaden hebben een vrij harde schaal, het is een bewerkelijk voedsel voor ze en met het verorberen daarvan, hoog in de bomen, zijn ze een groot deel van de dag bezig.

Gezien ze nagenoeg geen granen of andere land- en tuinbouwproducten opnemen, leiden ze een rustig leventje en worden ze niet vervolgd, ook niet illegaal. Bovendien zijn ze streng beschermd, zoals zovele soorten.

Met hun 35 cm lengte zijn ze de kleinste Australische kaketoës. In de broedtijd, van oktober tot en met januari, leven ze paarsgewijs. De geslachten zijn goed te onderscheiden. Het vrouwtje mist de rode kuif, die van haar is grauwbrown. De uiteinden van de dekveertjes op borst en onderbuik, die welke de golftekening veroorzaken, zijn bij de man geelgroenig, bij het vrouwtje oranjegeelachtig.

Bij beide geslachten zijn de uiteinden van de dekveertjes op de keelstreek, kop, nek, rug en vleugels grijsachtig wit.

Broeden doen ze hoog in de bomen in holten van boomstammen welke holten ontstaan door het afbreken van dode takken. Die takken verwijderen ze zelf en de ontstane holte wordt bovendien nog wat uitgeknaagd. Op een laagje van rottend vermolmd hout, dat ze van de wanden knagen, worden de gemiddeld 3 witte ovaal-ronde eieren door beide geslachten bebroed. De broedduur is ongeveer 30 dagen. Na het uitkomen verblijven de jonge vogels ruim 7 tot 8 weken in het nest en als ze dan uitvliegen worden ze nog minstens 4 tot 6 weken door beide ouders gevoed. Buiten de broedtijd leven ze in groepen.

Eer dat jonge vogels op volledige kleur zijn, kan er zeker wel 3 jaar verstreken zijn. Bij het uitvliegen gelijken ze uiterlijk op de pop behalve de jonge mannen die al direct op de kopjes en in de kuiven een rode tekening laten zien.

Helmkaketoës zijn uitermate moeilijke vogels voor de volière. Hun verblijf moet beslist voorzien zijn van vele zo natuurlijk mogelijke obstakels waar ze zich de ganse dag mee kunnen bezig houden. Verveling is hun grootste vijand. Toch zijn er in gevangenschap al kweekresultaten met deze soort behaald. Gezien hun grote behoefte aan afleiding, spreekt het eigenlijk al voor zich dat deze van nature actieve en ondernemende vogels beslist NIET geschikt zijn om ze in een kooi, als huisdier te houden.

essel

De

het complete voer in kweek~rui~en rustperiode

Jonge vogels hebben het hard nodig.
Voor 'n vlotte groei, voor 'n volledige uitgroei.
Voor 'n goed verenpak, voor een blijvend goede konditie...
voor sterke vogels.

Cédé is een tot in alle voedingselementen
uitgebalanceerd eivoer. En... compleet.
Dus niets aan toevoegen. En... van konstante hoogwaardige
kwaliteit. Daar staat kontinu laboratoriumonderzoek
door Dawes (St. Nicolaas-België) en onze
voortdurende controle borg voor.

**eivoer voor kanaries, exoten, wildzang,
kleine en grote parkieten**

samengesteld uit
1e soort grondstoffen
zéér licht verteerbaar
verpakkingen: 500 en 1000 gram

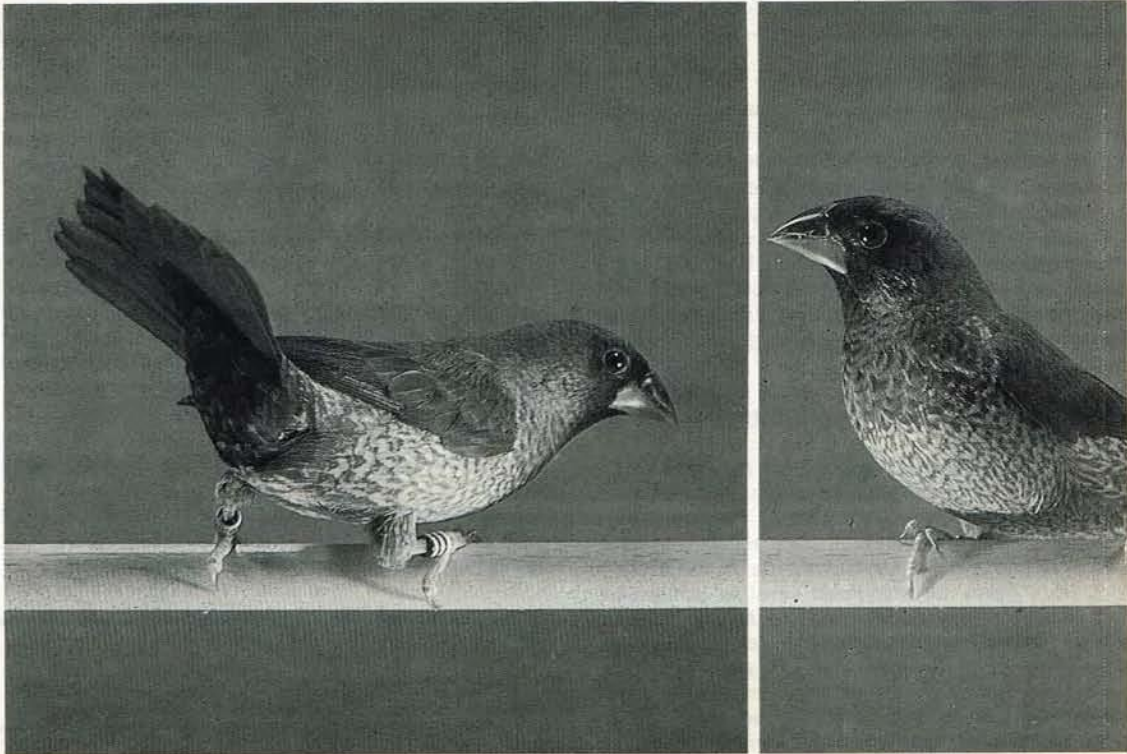
kan zo uit het pak
gevoerd worden
wel eerst met een paar
druppels water rul maken

vogelvoerders

Cédé Vogelvoerders b.v., Tilburg Langestraat 104, Telefoon 013 - 423156

JAPANSE MEEUWEN

Tekst: Joh. van Dijk
Foto Horst Müller

Inleiding:

In de bijna voltooide jaargang 1975, zal het de meeuwenliefhebber opgevallen zijn dat er weinig is geschreven over de japanse meeuw. En dat nog wel in het jaar van oprichting van de japanse meeuwenclub. In 1974 heeft dhr. Beckman een serie artikelen geschreven over vererving en vederstructuur van de diverse kleurslagen.

Wie dat leest en herleest zal zeker gaan begrijpen wat er in zo'n vogeltje zit. Daarbij zullen de standardeisen de liefhebber nog beter inzicht geven in deze materie, die voor de kweek en tentoonstelling zo belangrijk zijn.

Waarschijnlijk heeft één en ander er toe geleid dat de japanse meeuw eindelijk is gerehabiliteerd en zich in een stijgende belangstelling mag verheugen, al zal het beestje er zelf niet veel van merken. Voor schrijver dezes is de voldoening des te groter. Vooral met de oprichting van de Speciaalclub is voor mij een hartewens vervuld en wil ik van deze gelegenheid gebruik maken om allen die hieraan hebben meegewerkt heel hartelijk te bedanken. Laten we nu met elkaar aan de weg timmeren en veel meeuwen inzenden op de diverse tentoonstellingen. Daarom wil ik in een serie artikelen trachten de diverse kleurslagen te bespreken, zowel in kweek- als keurtechnisch oogpunt.

We beginnen met een kleurslag die als één der oudsten gerekend mag worden:

Donkerbruin éénkleurig:

Op bijgaande foto ziet U deze kleurslag afgebeeld. We zien de vogel van beide zijden en het valt meteen op dat we hier met een vogeltje te doen hebben dat echt wel een produkt is van een gerichte kweek. Als we het rose keurbriefje voor meeuwen eens voor ons nemen, dan gaan we het vogeltje samen keuren net als op een tafelkeuring. De volkleuren worden in schaal 1 gekeurd en we zien dan in de bovenste rubriek:

Formaat, model, houding en conditie.

Het formaat is redelijk, maar het model kan wel wat breder; de houding kan iets fierder (laten we in dit geval de fotograaf de schuld geven omdat hij het vogeltje wat onrustig maakte) terwijl de conditie van de bevedering niets te wensen overlaat; we geven één strafpunt voor het model en komen dan op 27 punten. (Het maximum is 28 punten.)

Kop en snavel:

We zien dat de snavel niet helemaal gaaf is bij de mondhoekjes, maar erg is de afwijking niet. We geven het volle pond een 9, maar vermelden onder aan het keurbriefje wel even: iets schub op snavel, bijwerken met wat olie. Anders denkt die inzender

ook nog dat die keurmeester het lekker niet gezien heeft en nou zegt ie „aardige goser die keurmeester, geeft toch nog een negen“.

Poten:

Op de foto zien we geen gebreken en we nemen aan dat er geen nagels ontbreken. Bovendien lijken de pootjes niet ruw te zijn en dus hier het volle pond, wat neerkomt op een 4.

Kleur en kleurregulariteit:

Beginnen we bij de snavel, dan zien we dat deze iets tweekleurig is in de bovensnavel. Bovendien zien we dat de vogel in de linkerflank op de rechte foto beduidend donkerder is dan in de rechterflank. Hier moeten we zeker één strafpunt geven omdat de kleurregulariteit is aangetast. Normaal is 31 punten en dat wordt dus hier 30 punten. Was die lichte bovensnavel erger geweest dan waren 2 strafpunten zeker op zijn plaats geweest. Bij de bemerkingen schrijven we nu: Bovensnavel kan egalier van kleur en te bruin in de linkerflank.

Tekening:

Hier had moeten staan: Kop-, vleugel-, staart- en **Lichaamstekening.**

Het laatste is het belangrijkste, maar is helaas waarschijnlijk door een zefoutje vergeten. Maar daarom vergeten wij het niet!

Op kop-, vleugel- en staarttekening zult U niet vaak strafpunten krijgen, maar wel op de lichaamstekening. De volgens de standaard vereiste schubtekening (ook wel visgraattekening) is bij dit vogeltje aardig aanwezig en loopt mooi door tussen de pootjes en in de flanken. Wel kan de afscheiding in de borst iets strakker, maar we moeten wel bedenken dat als de schubtekening scherper wordt, en overgaat in de donkerbruine bovenborst, deze lijn iets minder strak wordt.

Onder vermelding bij bemerkingen: Afscheiding in de borst graag nog iets strakker, willen we hier toch nog 17 punten geven, zodat we op een totaal uitkomen van: 27 - 9 - 4 - 30 - 17 = 87 punten. Dus een vogel uit de goede middenmoot. Hadden we dit vogeltje nu ook nog gestraft voor a. lichte bovensnavel. b. bruine gloed in de linkerflank. c. afscheiding in de borst moet strakker. Dan hadden we nog 3 punten moeten aftrekken en was dit vogeltje uitgekomen op 84 punten en hadden we deze vogel en inzender toch echt wel tekort gedaan. Tot zover onze tafelkeuring.

De kwekers van deze kleurslag zal het reeds opgevallen zijn dat we hier te doen hebben met een vogeltje waar reeds nonnenbloed is ingekweekt. Ten eerste die iets tweekleurige bovensnavel, maar ook de schubtekening in de buik heeft deze meeuw niet van hemzelf. Ook die bruine gloed in de linkerflank wijst in die richting.

Toch lijkt me het inkweken van nonnenbloed de enige weg naar succes, als we tenminste willen voldoen aan de eisen welke in de standaard gevraagd worden. Mijns inziens leent zich de Witkopnon het beste tot dit doel.

De Zwartkopnon geeft aan zijn nageslacht een te donkere kopkleur mee en bij de Driekleurnon-bastarden zien we in de borstafscheiding vaak een rose-achtige schijn, wat we ook zien op de stuit van bastaard loodbek x zilverbek. De bastarden van Witkopnon x Jap. meeuw zijn prachtige, altijd gladde

vogels, van meestal mooi formaat en de mannen zijn praktisch altijd vruchtbaar en vererven de zo verlangde schubtekening.

Persoonlijk heb ik in de loop der jaren al heel wat geëxperimenteerd, o.a. met bronzemannen, muskaatvinken enz. maar niet met het resultaat dat ik er van verwachtte. Daar is nog bij gekomen de standaard voor de jap. meeuw. Deze bestond vroeger niet en werd de meeuw op het gele tropenbriefje gekeurd. En als de vogel dan prima in conditie was, met een strakke afscheiding borst/buik, dan was je het heerlijke, al was de buik dan ook nog zo wit en zonder tekening, dat was niet ter zake.

De meeuw, in feite van oorsprong een bastaard tussen twee soorten Bronzemannen naar men aanneemt, laat van nature niet zoveel schubtekening zien en er blijft dan alleen nog over het verbeteren door bastaardering. De verkregen F1 mannen paren we terug aan japanse meeuwpoppen. De F1 poppen zijn als regel steriel en dus betrekkelijk onbruikbaar. We kunnen deze poppen nog als pleegouders inschakelen, al is dat vaak niet erg succesvol omdat ze nogal wild van nature zijn, met als gevolg kapotte eieren.

Overigens heeft ook het terugparen aan de non niet veel zin, omdat we dan ons doel voorbij streven, n.l. het verbeteren van de japanse meeuw.

Kent U ons
LUISVRIJ
nestmateriaal al?

VISKO

Geschikt voor alle soorten
tropische vogels.

~~~~~  
Verkrijgbaar bij Uw handelaar  
~~~~~

VISSCHER KOKOSFABRIEK

POSTBUS 20 - GENEMUIDEN
TELEFOON 05208-21 22

EEN GOEDE BEKENDE ... DE GROENLING

door Hans van Es

Wie kent hem niet..., deze forse, vrij algemeen voorkomende vink. In de natuur kan men hem aantreffen op plaatsen waar liefst wat hoge bomen met dichte kruinen aanwezig zijn. In het zomerhalfjaar zijn ze vaak wat moeilijk waar te nemen, al zal de wat geofefende luisteraar ze altijd wel kunnen horen. Hoewel niet zo opvallend en sprankelend klinkend als het lied van de putter, geeft hij toch bepaalde rollers en fluittonen ten beste, steeds in hetzelfde ritme en eindigende met een wat nasaal klinkende uithaal. Hoog in een boomtop gezeten kan hij zo zijn eindeloos lijkende „deun” herhalen, zonder dat men de zanger in het oog krijgt. Eenmaal in het vizier, gemakkelijk te herkennen, onze groenling. Zijn naam zegt het reeds: olijfgroen

met grote gele vleugel- en staartvlekken, de stuit weer wat meer geelgroen gekleurd. Voor een zaadeter een toch vrij zware, licht gekleurde snavel met tussen oog en snavelbasis een wat donkerder gedeelte. De pop is wat matter van tint en toont vaak wat plomper dan de man. Zingen laat ze aan de man over, een heldere kanarieachtige roep staat echter wel op haar repertoire.

Een echte trekvogel is een groenling niet. Gedurende het winterhalfjaar verzamelen ze zich vaak in groepjes op plaatsen waar voldoende voedsel aanwezig is. Bekend is dat ze in het najaar verlekterd zijn op rozebottels en dan kan je ze nogal eens op deze struiken aantreffen. Wel zijn er dan heel wat van deze „groenrokken” uit noordelijker

streken bij, vooral wanneer bij een koude-inval of sneeuwval het voedseltekort nijpend wordt.

In de volière voelt de groenling zich uitstekend thuis en hij kan zelfs gelden als één van de gemakkelijkst te kweken Europese vogels. Hoewel lang niet zo populair als de putter, kan toch aangenomen worden dat er in de toekomst voor deze vogel meer belangstelling gaat komen door de mogelijkheid tot het kweken van verschillende kleurafwijkingen. In Engeland en België is men op dit punt al heel wat verder, maar daar bieden de wettelijke bepalingen de vogelliefhebber dan ook veel meer perspectieven.

Uiteraard gaat het erom dat de groenlingen, die zich in volières bevinden, de gelegenheid krijgen zich voort te planten. Hoge eisen stelt deze vogel daarbij niet. Meestal is het zo dat de man en de pop ook inderdaad een paar gaan vormen, wanneer ze in de herfst of winter bijeengeplaatst worden. De voorkeur verdient een goed beplante buiten-volière waarin de vogels voldoende bewegingsvrijheid hebben en niet al te zeer worden gestoord door hun medebewoners.

Een verheugend verschijnsel is dat meer en meer liefhebbers **minder** vogels gaan houden om zich zodoende beter te kunnen toeleggen op de kweek. Het ideaal zou zijn 1 koppel per volière, in ieder geval bij volières van bescheiden afmetingen. Zonder andere medebewoners bent U gevrijwaard voor onderling gekibbel en vechtpartijen waardoor soms de gehele broedcyclus kan worden verstoord.

Een bijkomend voordeel is nog dat de beplanting in Uw volière mooier blijft, daar de meeste zaad-etende Europese vogels zich nogal eens aan het jonge groen zullen vergrijpen. Het gedrag van de vogels in een goed bevolkte kweekvolière is natuurlijker, U kunt met meer genoegen van Uw vogels genieten, het onderhoud vergt door de geringere vervuiling wat minder tijd, waardoor U meer gelegenheid hebt de vogels te observeren.

Een groenling is, veel meer dan enkele andere Europese verwanten, een hoofdzakelijk plantaardig voedsel etende vogel. Wanneer Uw groenlingen dan ook eenmaal hun nestplaats hebben bepaald, een tralienestkastje wordt daarbij ook wel voor lief genomen, dan levert de voeding voor de latere jongen weinig problemen op.

Voor het zover is laat de man duidelijk merken dat hij er „werk“ van wil maken. Wat kan zo'n mannetje zich druk maken! Het lijkt soms wel of hij tweemaal zoveel geel in de afhangende vleugels en gespreide staart krijgt, zo weet hij ermee voor voor het ongeïnteresseerd doende popje te pronken. Zij laat hem maar wat begaan, lijkt hem soms te vermanen wat minder aanstellerig te doen. De plaats van het nest wordt door haar bepaald en ze vliegt er tenslotte heen met wat nestmateriaal in de bek, steeds gevolgd door de paringslustige man.

De nestbouw is ook voornamelijk een aangelegenheid van de pop en indien de man al een worteltje of takje in de snavel neemt, dan vliegt hij er hoogstens wat mee rond en laat het dan weer vallen. Na enkele dagen is het nest klaar, waarna er ge-

middeld 5, soms wel 6 of 7, lichtblauwe tot groenachtige, licht gespikkelde eitjes worden gelegd. Na zo'n 13 à 14 dagen broeden, iets wat de man ook weer aan de pop overlaat, verbreken de jongen de eischaal, voortdurend warm gehouden door de oudervogel.

Gedurende de eerste dagen wordt de pop door de man op het nest gevoerd en zij geeft het voedsel weer door aan de jongen. Daarna verlaat de pop vaker het nest waarbij de man zijn voerdrang rechtstreeks op de jongen gaat richten. De oudervogels houden het nest pijnlijk schoon. Na het voeren wordt er altijd even gewacht tot de ontlasting van de jongen verschijnt, waarna het direkt wordt opgenomen en afgevoerd. Beide ouders blijven voeren en na ongeveer 16 dagen verlaten de jongen het nest, zich schuilhoudend in de direkte omgeving daarvan, waar ze door pa en ma worden opgezocht en gevoerd.

Zij lijken dan in het geheel nog niet op de volwassen vogels. Wat streperig met korte staartjes en in vergelijking met andere jonge vogels zijn ze schuw en moeilijk te benaderen.

Een goed opfokvoer, gekiemd neger-, raap- en hennepzaad, onkruidzaad, vnl. paardebloem, herders-tasje en melkdistel, volstaat om de jonge groenlingen groot te krijgen. Laat U ook eens wat zonnebloempitten kiemen. Een lekkernij voor deze vogels. Groenlingen gaan meestal snel over tot een tweede legsel en soms zelfs tot een derde. Men zegt eens dat deze produktiviteit de wat grotere jeugdsterfte onder deze vogels moet compenseren. Een jonge groenling schijnt op de leeftijd van 5-7 weken nogal gevoelig te zijn voor coccidiosis, zodat de vogels in die periode het best zo droog mogelijk gehuisvest worden, terwijl gewaakt dient te worden tegen bedorven groenvoer. In die periode zijn de jonge mannen en poppen al goed van elkaar te onderscheiden. De poppen zijn nog wat streperig op de borst en flanken. Vader en zoon hebben al veel van elkaar weg, al toont de jonge man wat minder fors.

Om zoveel mogelijk te weten te komen van het gedrag en de eigenschappen van deze fijne vogel, is het noodzakelijk dat de kwekers van groenlingen gegevens met elkaar kunnen uitwisselen.

In de Speciaalclub Europese Vogels en hun Hybriden hebben de leden samengewerkt om een aantal bijzonderheden over deze vogel te kunnen verwerken in een speciale uitgave (voor leden zijn kopieën verkrijgbaar) van het clubblad van de Speciaalclub. Indien U ook meent dat door samenwerking van specialisten het niet kan uitblijven dat men op de afdeling Fauna en Flora van het Ministerie van C.R.M. rekening moet houden met de rechtvaardige verlangens van de houders en kwekers van Europese vogels, sluit U dan aan bij de Speciaalclub Europese Vogels en hun Hybriden!

Tenslotte wil ik niet onvermeld laten dat de Speciaalclub een serie dia's en een film ter beschikking heeft over „Onze Vogels“, ten behoeve van de afdelingen van de Nederlandse Bond! Graag kom ik daartoe op Uw afdelingsavond eens met U kennis-maken!

BRILVOGELS

Tekst en foto: A. J. Mobbs, Engeland

Elke vogelliefhebber die er aan denkt om „softbills” (zachtvoeretende vogelsoorten) te gaan houden, moet ook even aan de welbekende brilvogeltjes denken. Want alhoewel deze kleine vogeltjes niet opvallen door brijjante kleuren, zijn ze toch erg aantrekkelijk en vooral, het zijn ideale kooi- en volièrevogels!

Een kooi voor een afzonderlijk paartje moet van het gesloten type zijn, tzt. alleen de voorzijde bestaat uit tralie- en draadwerk, en tenminste 120 cm lang, 40 cm hoog en 40 cm diep. Natuurlijke zitstokken (takken) zijn noodzakelijk; ze moeten regelmatig vernieuw worden, zoniet, dan worden ze hard, wat niet erg lekker is voor delikate brilvogelpootjes!

De bodem van een dergelijke kooi bedekt men bij voorkeur met enkele lagen krantepapier, die men zowat tweemaal per week ververs. Tegelijkertijd kan men dan ook de binnenzijde van de kooi even afsponzen. Eventueel vuil op de zitstokken moet verwijderd worden.

Zelf heb ik opgekooide brilvogels steeds een plastic badje, dat buitenaan een kooideurtje kan gehangen worden, gegeven als badgelegenheid. Het voordeel ervan is, dat men het aan de kooi kan laten hangen, en dat de brilvogeltjes niet bij elke waspartij de hele kooi „onderleggen”. Nadat ze zich wat aan het voer en de nieuwe omgeving hebben aangepast, zijn brilvogels tamelijk gehard, en zeker in de zomer kunnen ze in een buitenvolière. Wil men ze eventueel ook buiten overwinteren, dan kan men beter

de temperatuur in de binnenvolière (want die hebben ze dan echt wel nodig) behoorlijk wat boven 't vriespunt houden. Elke liefhebber die ergens een fijne binnenvolière heeft, zal merken dat deze vogeltjes ideale volièrebewoners zijn. Aan bv. een klein zwermpjes (minimum zes stuks) in een beplante volièr, valt aardig wat te observeren.

Ik heb brilvogels steeds nektar gegeven. Sommige liefhebbers hebben moeite om hun brilvogels naast nektar ook nog iets anders te laten eten; maar als men het zachtvoer wat aantrekkelijk toebereidt (met miereneitjes, verkrumelde cake, ed.), dan zie ik niet in waarom ze het zouden weigeren. Brillvogels eten bijna alle soorten fruit; liefst echter rijpe peer, zoete sinaasappel en druiven. Cake doortrokken met nektar of honingwater, wordt ook ontzettend graag opgenomen. Gesopte cake geef ik steeds in een potje met een hoge rand, anders gaan brilvogeltjes er vlug kleverig bijzitten.

Meelwormen en maden nemen ze graag aan, maar ik heb ze steeds doorgesneden vooraleer ze te voeren. Fruitvliegjes, spinnen en andere kleine insecten vormen ideaal levend voer.

Het is zo goed als onmogelijk om brilvogels te „sexen”. Wanneer men toch wil gaan kweken, dan zoekt men er een zestal samen, waardoor de kans dat er een koppeltje tussen zit, groter wordt. Daar de verschillende soorten makkelijk met elkaar kruisen, zal het beter zijn om slechts één soort brilvogels bij elkaar te houden, of verschillende soor-

ten in verschillende volièrtes onder te brengen. Kruisingen zijn toch niets bijzonders, en de echte vogelliefhebber zal ook het nut van dergelijke kweekresultaten moeilijk inzien. Nochtans kunnen alle brilvogelsoorten het best samen vinden, alhoewel vechtpartijtjes niet uitgesloten zijn, mocht er een paartje in broedkonditie komen. Brilvogels gaan makkelijk tot broeden over, zelfs in een kistkooi; maar de kans op succes is groter in een volièrte of een beplante buitenvlucht. Het komvormige nestje wordt in een open nestkastje of in een struik gemaakt, en bestaat meestal uit fijne grashalmpjes, haar en soortgelijk fijn spul. Het legsel bestaat uit drie tot vier blauwgroene eitjes, en zijn de jongen uitgekomen, dan is er veel levend voer nodig om ze groot te krijgen.

De Indische brilvogels (*Zosterops palpebrosa*) vormen de meest ingevoerde soort. Ze zijn ongeveer 10 cm lang; de gehele bovenzijde is groenig goudgeel, de kin en de keel zijn levendig geel, de borst en de buik zijn grijswit, en de onderstaartdekveren zijn geel. De opvallende witte oogring wordt nog versterkt door een zwarte oogstreep.

De Chinese brilvogel (*Zosterops simplex*) is een grotere soort, ongeveer 11 tot 12 cm lang. De bovenzijde is bleek olijfgroen, iets lichter op de kop. De kin en de keel zijn geel, de overige onderzijde is grijsgroen. Zoals bij de Indische soort, wordt de witte oogring door een zwarte oogstreep benadrukt. Een zeer aantrekkelijke, maar weinig ingevoerde soort is de zogenaamde Afrikaanse brilvogel (*Zosterops senegalensis*), ongeveer evengroot als de Indische soort. De bovenzijde is groengeel en de onderzijde helgeel. Voor de witte oogring zit een zwart vlekje. Het blijkt de minst harde onder de brilvogels te zijn, en pasingevoerd vragen ze een beetje extra aandacht. Na het inwennen echter, kan ook deze soort toch wel wat hebben.

De bruinflankbrilvogels (*Zosterops erythropeura*) is weer iets groter, maar geeft een „grijzere” indruk. Op de flanken zitten opvallende, kastanjebruine vlekken. Deze soort is robuust, en leeft steeds erg lang.

Soms worden ook nog andere soorten ingevoerd, maar alle brilvogels lijken zo goed op elkaar, dat het steeds moeilijk is om ze te herkennen.

ANTWOORD OP EEN VRAAG

door Jos van Himbergen

Sommige mensen zijn bevoorrecht in het leven, al beseffen ze het niet altijd. Een gevoel van geluk duurt als regel maar heel kort, soms een fractie van een seconde, doch het was er wel, echt voelbaar.

Tevredenheid kan veel langer duren en zou kunnen leiden tot niet actief zijn, want in deze toestand dient zich niets nieuws meer aan. De energie staat op een laag pitje en we sukkelen gewoon maar verder. Op een heerlijke zomeravond in augustus lijkt het wel of de motor van de auto zingt als ik op weg ben naar een kanariekwaker met vele vogels. Kijken, praten, rekenen en samen overleggen hoe het in het nieuwe seizoen kan worden aangepakt, want dat blijkt nodig te zijn.

Het wordt een eerste kennismaking. Dit alles hoeft geen zware belasting te zijn na een volbrachte dagtaak. De gehele dag omgaan met mensen, die vogels en dieren als hobby hebben is gewoon een feest, dag in dag uit. Vandaar dat die motor zingt, misschien gaat er iets positiefs gebeuren voor al die honderden vogels ergens in het Brabantse land. En ja, als het U vergaat zoals mij dan zult U opmerken, dat men soms intens kan genieten van een bepaalde opmerking of gegeven in woord en geschrift. Zonder erop gerekend te hebben komt een lang begeerde informatie zomaar aanwaaien. Men voelt het in een keer aan: dit zal het zijn.

Wij, vogelvrienden, staan vaak voor mateloos grote problemen en weten niet altijd waar we trefzeker om raad kunnen vragen en dan gebeurt er opeens zoiets. Niet iedereen is in de gelegenheid om verre reizen te maken en vogels te observeren in hun stamland. Meindert de Jong had die kans wel en schreef zijn boekje met als titel: „Voliërevogels in hun stamland”. Diverse soorten tropenvogels staan daar in beschreven zoals de schrijver ze bezig zag. De handelingen van de vogels in hun stamland zo kort en duidelijk beschreven zetten mij aan het denken en inderdaad komt er een schat aan gegevens vrij als men deze verrichtingen projecteert op de vraag: waarom doen vogels zo of waarom nemen ze juist in die periode dat bepaalde voedsel tot zich?

Wederom blijkt dan, dat de theorie door de praktijk wordt bevestigd. We gaan daarom eens wat aandacht besteden aan een voedermiddel, dat in de vrije natuur veel en in verscheidenheid aanwezig kan zijn: Kiemende zaden.

Zoals reeds opgemerkt is, geven de gedragingen van de vogels in de vrije natuur overal ter wereld duidelijk aan, dat ze gebruik maken van half gerijpte en kiemende zaden om deze als voedsel te gebruiken voor zichzelf en voor de jonge vogels in het nest. Half gerijpte zaden bevatten voedingsstoffen, die nog in opbouw zijn en daardoor makkelijk opneembaar in het organisme van de vogel. Zijn de zaden eenmaal gerijpt dan zijn daarin de aanwezige voedingsstoffen volledig afgebouwd en moeten in die toestand de tijd afwachten om weer als voedsel te kunnen dienen voor de kiem, die in het zaadje aanwezig is.

Als een zaadje nadien in de juiste omgeving wordt gebracht om te kunnen ontkiemen en daardoor voor nieuw leven te zorgen dan worden de kant en klare aanwezige voedingsstoffen rondom de kiem wederom afgebroken. De eerste ontwikkeling van de kiem van een plant gaat dus ten koste van de opgeslagen voedingsstoffen, die in een zaadje aanwezig zijn. Als vogelliefhebbers moeten we van deze natuurlijke omzetting van voedingsstoffen (buiten het lichaam van de vogel) profiteren. Wat gebeurt er bij het kiemen van zaden?

De aanwezige voedingsstoffen worden door enzymen gesplitst en met water in opgeloste toestand gebracht. Het aanwezige zetmeel wordt omgezet in suikers en de eiwitten worden afgebroken tot aminozuren. De eindproducten van deze splitsingen worden dan in het zaadje gebruikt om de kiem te voeden en hierdoor de kans te geven een nieuwe plant te worden.

Wat doen we als vogelliefhebbers nu als we gekiemde zaden gaan verstrekken als voedsel?

Op het moment dat deze gesplitste en in water opgeloste voedingsstoffen zijn vrij gekomen, verstrekken we de gekiemde zaden aan de vogels. We geven de groeiende plant niet de kans om ze te gebruiken. De vogels profiteren nu van het lichtverteerbare voedsel, dat eigenlijk voor de nieuwe plant bestemd was, en de voordelen daaraan verbonden zijn niet gering, vooral voor jonge vogels in het nest een uitstekend voedsel. Zeker als het vogels betreft die in gevangenschap worden gehouden en op andere wijze misschien niet de juiste voedingselementen krijgen aangeboden. En wat let ons, de vogels in de vrije natuur geven het voorbeeld.

Gekiemd zaad, dat naast de opgeloste suikers en aminozuren (bouwstenen van eiwitten) ook nog lecithine bevat zou ik willen betitelen als een onmisbaar voedsel voor de meeste vogelsoorten.

Lecithine is een verbinding van glycerine, vetzuur, fosforzuur en choline en komt als zodanig ook voor in de hersenen en het zenuwstelsel. Ook eidooiers bevatten lecithine, hetgeen wederom in de richting wijst, dat deze stof voor groeiende organismen onontbeerlijk zal zijn. In zekere zin kunnen we een ei vergelijken met een zaadje, want ook hierin zijn alle levensstoffen aanwezig voor de eerste levensuren van het jonge vogeltje. Als praktisch punt heb ik U er al eens eerder op gewezen, dat het te vroeg verstrekken van voedsel aan jonge vogeltjes in het nest de vertering van de nog aanwezige reservestoffen in de weg staat. Hierdoor ontstaat een overdosering, die oorzaak kan zijn van sterfte in de eerste levensdagen.

Uit de praktijk blijkt, dat vogelliefhebbers, die gekiemde zaden aan de vogels verstrekken in de kweek- en ruitijd, daar goede resultaten mee behalen en dat bij herhaling.

Natuurlijk is het zaak om gekiemde zaden matig te verstrekken daar het vochtgehalte hiervan hoger

voedsel

De

ligt dan van normale zaden. Dit vocht is in gebonden toestand aanwezig en zodoende verliest de vogel de vrije keuze tussen voeding en vocht. Het overmatig verstrekken van gekiemde zaden kan dus fouten veroorzaken, welke men bij een late constatering niet of met veel moeite kan herstellen. Hiervoor geldt de zelfde stelregel als bij het verstrekken van groenvoer.

Zaden, welke zich uitstekend lenen om als kiemzaad te dienen zijn: raapzaad, negerzaad, graszaden en radijszaad. Ook een mengsel van deze zaden is mogelijk daar ze vrijwel tegelijk tot kiemen overgaan.

Het laten kiemen van zaden wordt op allerhande manieren in de praktijk bedreven en de meeste zijn goed. De chemische processen bij het kiemen gaan gepaard met sterk zuurstofverbruik en verhoogde warmteproductie nadat eerst vocht aan de zaden is toegevoegd.

Als gekiemd voedsel gebruiken we bij voorkeur zaden met een kleine uitgeschoten kiem, nadat ze met stromend water goed zijn doorgespoeld en in een zeefje zijn uitgelekt, zodat ze winddroog verstrekt kunnen worden. Steeds dient men vers gekiemde zaden te verstrekken, dus nooit voor meerdere dagen in een keer laten kiemen, dit om schimmelvorming te voorkomen.

Op de terugreis denk ik aan het enige positieve wat door de kanariekwaker werd gedaan: gekiemde zaden verstrekken. Voor de rest was de voeding een uitgedacht „probeersel” geweest.

Via allerhande preparaten worden voedingselementen vaak overtollig verstrekt. Levensgevaarlijk!

Hetgeen per se in de vogelruimte moet zijn: grit, scherpe maagkiesel (en geen roodsteen), die ontbraken. In de ziekenboeg zitten kostbare kweekvogels, die het teveel is geworden, te vet en los in de veren. Ze kunnen de rui niet uitvoeren. Minder energiestoffen en dagelijks wat extra vitamine B (tijdelijk 2 druppels per vogel per dag) in het rantsoen, doen enkele dagen nadien de telefoon rinkelen en een gelukkige vogelbezitter zegt: „Ik zie ze iedere dag in conditie verbeteren”. Dan kan men die bewuste fractie van een seconde beleven, want een overwinning is het.

Misschien zijn er vogelliefhebbers, die toch nog eens de moeite willen nemen om de artikelen in Onze Vogels no. 5, 1974, Pik er wat van mee en no. 12, 1974, Een aangepast menu, willen doornemen en bij de vogels bewust gaan uitvoeren.

*Een goudagaat zei met diepe zucht
ik houd van dat isabelletje in die vlucht
Nee jongen dat gaat niet door
Dát is jóuw pop, een agaathivoor
Na 3 weken weer een zucht, alles onbevruucht.*

E.J., Hardegarijp

EEN PRODUKT VAN JANSEN VOEDERS BV

Voeders speciaal samengesteld voor:
SIERWATERVOGELS (ANSERES) - SIERHOENDERS
(GALLUS) - KONIJNEN - SCHAPEN - GEITEN -
PAARDEN - PONY'S - HONDEN.

FAUNA-FOOD VOEDERS zijn volledig en staan
garant voor optimale resultaten.

Neem de proef op de som en begin het BROED-
SEIZOEN goed, start met ANSERES BREEDER en
GALLUS PRODUKTIE.

U bent verzekerd van: meer eieren, betere bevruch-
ting, hogere uitkomsten, vitale kuikens.

FAUNA-FOOD voeders zijn verkrijgbaar bij:

Nederland:

J. v. d. Meer, Kuzemerweg 17,
Sebaldeburen. Tel. 05946 - 2335
Codrie B.V., Plaats 8, **Bleiswijk.** Tel. 01892 - 3044
P. Lamers, Harthoog 1, **Bemmel.** Tel. 08811 - 1281
fa. v. d. Wardt, St. Jansstraat 47 a,
Laren (N.H.). Tel. 02153 - 83274

J. G. Hilhorst, Molenweg 11,
Geesteren (Gld.). Tel. 05458 - 318
G. J. van Norden, Kerkstraat 28,
Voorthuizen. Tel. 03429 - 1566
A. Hoekstra, Bruggelaan 60,
Appelscha. Tel. 05162 - 1677
A. Man in 't Veld, Deventerweg 494,
Apeldoorn. Tel. 055 - 14015
Vliet & Wielinga, Kamerl. Onnesweg 5,
Amsterdam-O. Tel. 020 - 353797

fa. P. Kooi & Sons, „Waterfowlfarm”,
't Zand (N.H.). Tel. 02249 - 353
Vogelpark „AVIFAUNA”,
Alphen a. d. Rijn. Tel. 01720 - 73300
Van Bakel's Vogel- en Tuinpaleis,
Heesch (N.-Br.). Tel. 04125 - 1272
fa. H. H. Spee, Fazanterie „VIVONA”,
Haelen (L.). Tel. 04759 - 1510
Vogelpark „Heisterhof”, Heisterbrug 30-32,
Schinnen (Z.-Limb.). Tel. 04493 - 1483
S. Bruineberg, Kampstraat 18,
Steenwijk. Tel. 05210 - 2208

J. Lekkerkerker, Achterweg 6 b,
Doorn. Tel. 03430 - 3354
C. Koetsier, Hemweg 1, **Wijdenes.** Tel. 02293 - 529
H. Jansen, Vredensweg 74,
Winterswijk. Tel. 05430 - 3085

België:

Vogelhandel „'t Vogelhof”, Jozef Maroy - Polfliet,
8790 Waregem. Tel. 056 - 62550
Vogelhandel „Het Neerhof”, R. Quayrijnen - van Dijk,
2170 Wuustwezel. Tel. 03 - 631685
Henri de Grauwe, Antwerpse Steenweg 83,
9430 Lokristi.
't BAMBOEHOF, Desselgemseweg 33,
8790 Waregem.

FAUNA FOOD een produkt van JANSEN VOEDERS
B.V., Postbus 300, HARDERWIJK - TEL.: 03410-15354.

sel

De

SELECTIE OP DE OUDERDIEREN DRINGEND GEBODEN!

Het al of niet succesvol fokken is grotendeels afhankelijk van de selectie, die op de ouderdieren is toegepast. Selectie kan nooit streng genoeg zijn. In de natuur, waarin elk dier een strijd tot zelfbehoud levert, hebben de zwakken weinig of geen kans tot voortplanting. Alleen de sterken krijgen voldoende levenskansen.

En dit zijn de dieren, welke voor de instandhouding van de soort moeten zorgen. Zij zorgen voor een nieuw geslacht. De nieuwkomers worden op hun beurt opnieuw geselecteerd, altijd zodanig dat er een biologisch evenwicht van de soort is.

Dit is zeker niet het geval bij voliëre- en kooivogels. Hun overlevingskansen liggen heel wat gunstiger. Bij hen ontbreekt grotendeels de strijd om het levensonderhoud. Zij worden immers door de liefhebber beschermd en met veel zorg omringd. Deze zorg gaat soms zó ver, dat natuurlijke selectie praktisch onmogelijk is.

Voor verbetering en veredeling van de vogelsoort is het uitermate belangrijk dat de vogelliefhebber zelf „selectie” toepast.

Alleen fokken met ouderdieren, waarvan men redelijkerwijs kan aannemen, dat zij over eigenschappen beschikken, die hen in staat stellen om levenskrachtige jongen voort te brengen.

Nooit en te nimmer mag men zich laten beïnvloeden door het aantal vogels, dat men wenst te behouden. Deze overweging mag niet doorslaggevend zijn. Juist in dit opzicht worden de grootste fouten gemaakt. Zo heeft men bijvoorbeeld dertig vogels gefokt. Hiervan wil men twintig stuks aanhouden voor de verdere kweek. De tien minst geschikte dieren worden uitgezocht. De rest wordt zonder meer aangehouden. Juist in deze gang van zaken schuilt gevaar. Allicht zullen deze twintig vogels beter zijn dan de tien, die u hebt laten afvallen. Maar dit is geenszins een garantie dat die „betere” vogels werkelijk prima vogels zijn. Het is beter om uit de dertig vogels de meest geschikte te halen. Het is dan geenszins denkbeeldig dat u er slechts tien of nog minder overhoudt, die de toets van de kritiek kunnen doorstaan, vogels waarvan men goede resultaten kan verwachten.

Dieren waaraan „iets” mankeert, zijn vaak vatbaar voor ziekten, hetzij omdat hun conditie reeds slecht is of door één of andere oorzaak nog verder achteruitgaat.

Krijgen zij onverhoopt met een ziekte te maken, die besmettelijk is, dan is de kans groot dat de overige gezonde dieren eveneens worden aangetast, met alle gevolgen van dien. We moeten goed voor ogen houden, dat het fokken van vogels een grote verantwoordelijkheid met zich meebrengt, de verantwoordelijkheid, „dat we alleen met kerngezonde vogels fokken”. Wij moeten niet proberen om met zwakke vogels toch enkele jongen te kweken: in de natuur krijgen deze ook geen schijn van kans.

Vooropgesteld dus, dat we alleen met die vogels

fokken, welke van een goede stabiele stam afkomstig zijn. Hierbij dient speciaal te worden gelet op hun vitaliteit en hun voortplantingscyclus.

De gezondheidstoestand van de vogel

Verenkleed

Hierbij dient men te letten op:

- goed en regelmatig doorgeruid;
- verenkleed strak en aaneengesloten, het mag geen kale plekken laten zien;
- geen afhanginge vleugels;
- geen onvolgroeide of bloedpennen.

Inwendige organen

- Hiervoor dienen we de vogel in de hand te nemen, om te draaien, en de buikbevedering opzij te blazen. Aan de rechterkant van de vogel (doordat u hem in de handen houdt, voor u dus links) ziet u onder de ribbenboog een klein bruin vlekje. Dit is de lever. Deze mag bij kleine vogels (tropische en kanaries) hooguit enkele millimeters zichtbaar zijn. Als dit groter is, soms wel 1 à 2 cm, moeten deze vogels absoluut worden uitgeschakeld. Dit wijst op het onvoldoende functioneren van de lever.
- Verder letten we op de darm. Indien deze als een dikke lus op de buik zichtbaar is, wijst dit meestal op een infectie.
- De cloaca (aarsopening) moet rein zijn. Er mogen geen veertjes rondom aaneen geplakt zitten. Dit wijst op diarree.

Ademhalingsorganen

Hierbij erop te letten:

- dat de neusgaten open zijn en er geen vocht uitkomt, ook niet bij een lichte druk op de neusdoppen;
- de vogel, nadat deze is opgevlagen, niet met open snavel ademhaalt;
- de vogel, direct nadat we hem in de hand hebben genomen en het lichaam tegen het oor houden, geen piep-, ruis-, snurk- of snottergeluiden laat horen.

Algemene conditie

De vogel moet stevig aanvoelen, het lichaam moet goed beveleed en van een gezonde kleur zijn. Controleer de nagellengte (bij te lange nagels de dode hoorn delen afknippen). De snavel controleren op eventuele doorgroei. De vogel moet goed uitgegroeid zijn en geen afwijkingen in de lichaamsbouw hebben.

Om al het hierboven genoemde naar juistheid te onderkennen is wel enige ervaring nodig. Ervaring, die u zich het beste kunt eigen maken door regelmatig vogels te controleren, waarvan u weet dat zij in prima conditie verkeren. Door het selecteren op uiterlijk waarneembare ongewenste eigenschappen zijn we op de goede weg. Ongetwijfeld hebben we

De
sel

dan al veel kaf van het koren kunnen scheiden. Desondanks kunnen er toch nog slechte eigenschappen aanwezig zijn, die pas tijdens de kweek tot uiting komen. Vooral bij jonge vogels, die voor het eerst worden ingezet, kunnen weleens moeilijkheden ontstaan, zelfs als de vogel goed gezond is en van goede ouders afstamt. Dit geeft niet altijd honderd procent zekerheid voor een goede gang van zaken.

Tijdens de kweek dienen we op de volgende punten te letten:

- A. Voortplantingsdrift.
Snel of minder snel tot koppelen bereid.
- B. Nestbouw.
Bij sommige soorten kan dit zeer belangrijk zijn. Er zijn vogels die hier bijzonder weinig van terecht brengen of die de gewoonte hebben, bij volièrebroed steeds van een ander nest bezit te nemen.
- C. Eierleggen:
 - 1. Worden er normaal gevormde eieren gelegd, te grote, te kleine, afwijkende vorm of wind-eieren?
 - 2. Eierpikken.
 - 3. Onregelmatige leggen.
 - 4. Kleine legfels.
 - 5. Eieren buiten het nest leggen.
- D. Broeden.
 - 1. Verloopt het broedproces normaal?
 - 2. Zit de vogel goed „vast“?
 - 3. Worden alle eieren bedekt?
- E. Bevruchting.
Is er zo nu en dan een eitje onbevrucht, dan is dit niet direct een reden om de vogel voor verdere kweek uit te schakelen. Zijn het er meer probeer dan door „overkoppelen“ vast te stellen waar de oorzaak schuilt. Het kan zijn dat één of beide partners geslachtelijk niet of onvoldoende ontwikkeld zijn. Het „uitkomen“ van de eieren is belangrijk, hoewel ook hier een groot aantal factoren een rol kan spelen, waaraan de vogel zelf niet debet is. Bijvoorbeeld de luchtvochtigheidsgraad, het gebruikte nestmateriaal, een eventueel tekort aan bepaalde stoffen enz.
- F. Het grootbrengen van de jongen, zoals weinig of traag voeren of in het geheel niet voeren; snel of langzaam opgroeien.
- G. Het al of niet vlot beginnen aan een volgend broedsel.

In het kort komt het hierop neer, dat we de vogels voortdurend moeten blijven observeren. En zodra er mislukkingen ontstaan, waarvan de vogel uiteindelijk de oorzaak is, moeten we streng selecteren. Hoever men deze selectie doorvoert is mede afhankelijk van het aantal vogels, waarover we voor de kweek kunnen beschikken.

Het is raadzaam enkele vogels in reserve te houden, die eventueel de opgevallen plaatsen kunnen aanvullen. Het aanschaffen van nieuwe vogels dient ver voor de kweektijd te gebeuren. Is het broedseizoen eenmaal in volle gang, dan is het bijna een onmogelijkheid. Veel vogels, die dan nog te koop

zijn, zijn dikwijls reeds op de proef gesteld. Goede fokparen worden tijdens het seizoen zelden aangeboden.

WAT LEZERS SCHRIJVEN

WAAR BLIJFT ONZE HOBBY?

Nu er weer verschillende TT's zijn geweest, vraag je je wel af of dit nu nog wel een hobby is. Waarom zullen verschillende mensen vragen. Wat is er dan nu weer aan de hand. Op verschillende TT's worden als hoofdprijs een tv toestel ter beschikking gesteld.

Ook kan men radio's winnen. Daar ik zelf op verschillende TT's inzendt en daarnaast nog verschillende TT's bezoek heb ik hier en daar tussen de gesprekken door eens geïnformeerd hoe men hier over dacht. Het is mij gebleken, dat veel mensen het hier niet mee eens zijn. Mijn idee is, dat wanneer wij enkele jaren verder zijn een tv of een radio niet meer voldoende is. Men wil dan als hoofdprijzen een afwasmachine, ja misschien nog wel meer. Volgens mij behoort dit niet. Ik weet uit ervaring dat de organiserende vereniging ontzettend veel geld kost.

De bedragen die men besteed aan tv's en radio's e.d. zijn ontzettend hoog. Voor dit geld kan men heel wat prijzen kopen en beschikbaar stellen, die ook mooi zijn en waar heel veel kwekers ook beslist wel prijs op stellen.

Leken die TT's bezoeken die dit zien en horen kunnen dit dan ook niet meer begrijpen. Mij wordt dikwijls de vraag gesteld of wij nog wel een hobby hebben of alleen maar op dure prijzen uit zijn. Ik moet eerlijk bekennen, dat op dit ogenblik die vraag moeilijk te beantwoorden is. De feiten liggen er immers.

Ik stel voor om hier mee op te houden. Er zullen dan verschillende kwekers zijn die vermoedelijk de eerste jaren niet meer inzenden, maar ik ben er van overtuigd, dat dit wel weer over gaat. De echte liefhebber komt mijns inziens heus wel weer terug.

Ik begrijp, dat ik door dit te schrijven veel mensen tegen mij in het harnas jaag. Maar daar mij door verschillende mensen gevraagd is hierover eens in „ONZE VOGELS“ te schrijven, heb ik gaarne aan die wens voldaan, daar ik hier ook volledig achter sta.

Kommentaar hierop zag ik gaarne via „ONZE VOGELS“.

W. Tjoelker, Gerben Colmjonwei 4, Leeuwarden.

KANARIEZIEKTEN IN DE PRAKTIJK

door F. Jaarsma

Dat de kanariekweek wisselvallig kan zijn, is algemeen bekend. Lukte het vorig jaar bijzonder goed, dit jaar kreeg ik met tegenslag te maken in de vorm van kanarieziekten. Wellicht kunnen de ervaringen hierbij opgedaan van nut zijn voor collega-kwekers.

Zo maakte de z.g.n. „vreetziekte”, die vooral bij jonge, pas uitgevlogen vogels voorkomt, enige slachtoffers. De jongen verlaten het nest, je hebt ze „op stok” zoals dat heet en je denkt dat de grootste problemen voorbij zijn. Maar dan manifesteert zich na enkele dagen, soms na enkele weken de eerste verschijnselen van de vreetziekte. De jonge vogel zit „dik”, is als eerste bij een pas ververste voerbak te vinden en in een verder stadium zal de vogel konstant in de voerbak blijven zitten in zijn typische zieke houding.

Dat is niet zo verwonderlijk, want het beest heeft ongetwijfeld honger. De naam vreetziekte is namelijk verkeerd gekozen, de vogel vreet helemaal niet. Integendeel, het wezenlijke kenmerk van deze ziekte is, dat de vogel niet kan vreten. Hij is niet bij machte de zaaies te pellen en naar binnen te werken, het zaad wordt slechts stukgebeten.

Hoe deze uiterst vervelende ziekte ontstaat en wat het eigenlijk is, is nog onduidelijk. Men vermoedt een soort gebreksziekte, maar voor mij is het dan onverklaarbaar dat andere vogels uit hetzelfde nest niet door de ziekte werden aangetast.

Wel is het mij duidelijk geworden dat deze ziekte nauwelijks is te genezen. Men beveelt wel oud brood, gedoopt in melk aan, maar mijn vogels hebben hier geen baat bij gehad.

Oude vogels en ook jongen die reeds zo'n twee maand zijn uitgevlogen zullen het echter vrijwel zeker niet meer krijgen, al bevestigen ook hier uitzonderingen natuurlijk de regel.

Een andere ziekte waar jonge vogels het slachtoffer van worden, is de zweetziekte, die echter niet bij de jongen zelf voorkomt, doch bij de pop. Ook hier is de naam verkeerd gekozen, want een vogel kan niet zweten, om de doodeenvoudige reden dat het beestje geen zweetklieren heeft. De met de ziekte behepte pop vertoont echter natte plekken op de borstveren, die aan elkaar kleven, juist alsof de vogel heeft gezweet. Het zijn echter de nestjongen die van deze ziekte van hun moeder het slachtoffer worden.

In zo'n geval krijgen de jongen met groeistoornissen te maken, vertonen kale plekken, kortom ze zien er wanstaltig en gebrekkig uit. Enkele dagen na het uitvliegen zullen ze sterven.

Zo verloor ik een nest van vier jongen, afkomstig van een pop die slecht voerde en die ik daarom had ondergeschoven bij een andere pop. Deze bleek echter de zweetziekte te hebben, zodat ik er niets mee opschoot en toch de jongen verspeelde. Voor de pop zelf is de ziekte minder erg. Ze is te genezen door haar dagelijks te laten baden, desnoods in een bad met een desinfecterend middel

en door uiterste hygiëne in acht te nemen. Vanzelfsprekend wordt zo'n pop voor het broeden uitgeschakeld. Tenslotte kreeg ik ook met de meest gevreesde onder de kanarieziekten, de hapziekte of kanariepokken, te maken, die ik echter — gelukkig — bijtijds de kop heb weten in te drukken. De hapziekte kan ontstaan door muggebeten in de pootjes van de vogel, die infectie veroorzaken met als gevolg gezwollen aan pootjes en tenen. De vogel pikt hieraan en de infectie nestelt zich op deze manier in de keelholte. Meestal is de vogel in zo'n geval reddeloos verloren.

Tot mijn schrik constateerde ik op zeker moment dergelijke gezwollen bij drie van mijn vogels. Bij twee ervan hadden deze gezwollen al afzichtelijke vormen aangenomen. Vanzelfsprekend werden de drie vogels onmiddellijk apart gezet. Vanaf dat moment hield ik de diertjes elke dag enige tijd met de aangetaste pootjes in een bad met zo warm mogelijk sodawater. Na een paar dagen bleek er echter nog nauwelijks enige verbetering te zijn ingetreden. Ik zocht een ander middel en daarbij schoot me iets te binnen.

Toen ik namelijk nog grasparkieten bezat, behandelde ik de gevreesde wrattenziekte die bij grasparkieten zoals u weet nogal eens voorkomt, altijd met succes met penicilline-oogzalf. En wratjes bij parkieten of gezwollen bij kanaries... wie weet! wat goed is voor de een was misschien ook wel goed voor de ander!

Gelukkig had ik nog een tubetje penicillinezalf in huis en ik begon hiermee de behandeling van de kanaries. De gezwollen werden dagelijks ingestreken. En... er viel duidelijk verbetering te constateren. Binnen de veertien dagen waren alle wonden radicaal verdwenen. De vogels kregen geen hapziekte en waren weer kerngezond. Waarschijnlijk heb ik het geluk gehad dat de infectie nog niet tot de luchtwegen was doorgedrongen. Wil men op deze manier kanariepokken voorkomen is het natuurlijk wel zaak het gevaar c.q. de gezwollen vroegtijdig te onderkennen en op de beschreven manier te behandelen. Wellicht is het interessant te vernemen of ook andere liefhebbers op deze wijze resultaten hebben geboekt.

*Gedurende alle jaargetijden,
Doen onze vogels ons verblijden,
Met hun zang en klanken,
Hun gekleurde of blanke,
Prachtige vederkledijen.*

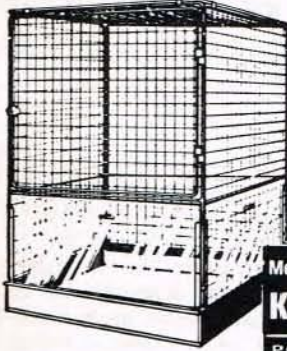
P.S., Echt

NIUW!

PARADISO - KOMECO ZELFBOW VOLIERES

Geheel metalen zelfbouw kamervolières van genormaliseerde elementen. Steeds uit te breiden en onder te verdelen. Twee standaard-uitvoeringen met on-eindig veel combinatiemogelijkheden. Het past altijd! Gegarandeerd!

PARADISO-KOMECO VOLIERE geen kool, maar een echte vogelwoning!

Roestvrij, morsvrij, en hygiënisch. Waterdichte schuiflade. Gemakkelijk toegankelijk, veilig af te sluiten. Geen zichtbelemmering!

Montage? Het werk van een ogenblik. Geen gereedschappen nodig!

Stuur de BON of schrijf een briefkaart aan:

Metaalwarenfabriek Hulskamp N.V.
KOMECO - DIVISION
POSTBUS 52 TE ALKMAAR

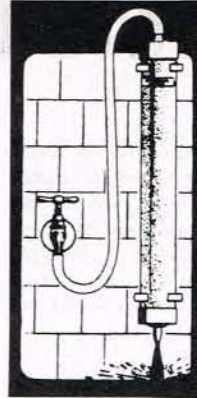

BON Zend mij Uw rijk geïllustreerde prospectus met technische beschrijving en prijslijst van de PARADISO-KOMECO ZELFBOW VOLIERES

Naam:

Adres:

Plaats:

Liefhebbers van vogels, vissen en planten!

Het beste resultaat krijgt u met ZUIVER WATER. Ons ME-apparaat verschaft u dat. Prijs vanaf f 39,50, compleet met vulling, excl. BTW.

Vraagt nadere inlichtingen bij:

B.V. METALLO-CHEMIE RAMOND
Postbus 27 - Ter Aar (Z.H.)
Telefoon 01722-3964/3965

FOKZO

gevitamineerd paneermeel dat speciaal is geschikt als basis voor kwekers die hun eigen opvattingen in de praktijk willen brengen.

Een ideale basis voor kanarie-krachtvoer!

FOKZO f.3,60 per pak van 1000gram bij uw dierenspecialzaak.

» EEN PRODUKT VAN LOKZO-BRUNSSUM

VITALE VOGELS - OPTIMALE KWEEKRESULTATEN - NATUURLIJKE KLEUREN

(in de praktijk bewezen)

Gun uw vogels **zonlicht** uit het stopkontakt.

TRUE-LITE de enige - gepatenteerde - buislamp met het volledige zonnenspectrum, incl. het heilzame ultra-violet.

HARTEVELD HOOS & HEIJERMANS B.V.

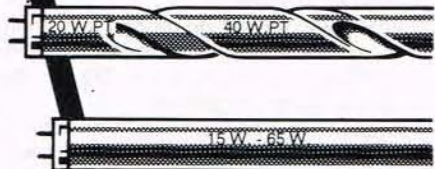
Mathenesserlaan 299
Tel. 010-77 46 88
Rotterdam

Levering via de handel

TRUE-LITE

past in standaard armaturen

Watt	lengte in cm
15	45
20	60
30	90
40	120
65	150
+ 20 PT	60
+ 40 PT	120

+ PT = getordeerde uitvoering met grotere lichtopbrengst bij gelijkblijvend stroomverbruik.

KORTE BERICHTEN

VOORLICHTING

De heer Naus uit Beek en Donk wil u nog eens wijzen op de belangrijkheid van het uitwisselen van ervaringen via het blad „Onze Vogels”. Zelf heeft hij bijvoorbeeld erg veel nut gehad van het artikeltje van de heer Foederer over Vitaminen in het juni-nummer 1975. Zelfs zijn dierenarts was blij met de door de heer Foederer verstrekte gegevens. Zo ziet u maar dat ogenschijnlijk eenvoudige en praktische informatie van bijzonder veel nut is.

AFDELING VELDEN

Bovenstaande voliëre is met medewerking van het gemeentebestuur door een aantal leden van onze afdeling Velden gebouwd in het bejaarden en mindervalidencentrum „Rozenhof” aldaar. Ook dit is weer een fraai stukje werk geworden dat veler respect en bewondering afdwingt. Het geheel wordt door die leden zelf onderhouden. Een toch wel zware verantwoordelijkheid die ze echter graag nemen omdat ze weten dat hun bejaarde en minder valide medemens er zo ontzettend veel plezier van heeft. Vandaar onze welgemeende complimenten aan de afdeling Velden.

VAN DE KEURMEESTERS

Zang: Mevr. Kersten-Jansen is op eigen verzoek van de keurmeesterslijst afgevoerd. **Kleur:** G. Ceelen is thans telefonisch bereikbaar op nummer 01808-1301. **A. A. van Gestel** te Goirle heeft een ander huisnummer gekregen namelijk Klein Kraaivenstraat 22. **Tropen:** J. A. Beekmans is telefonisch bereikbaar op nummer 04923-2952.

Zowel de familie Adema als Wijnands wordt nog steeds regelmatig gebeld over keuringen. U weet, althans u dient te weten, dat de heer Adema en de heer Wijnands zijn overleden. U begrijpt dus ook dat dergelijke telefoontjes beslist niet plezierig zijn voor de nabestaanden. Wij verzoeken de heren secretarissen met klem om toch vooral de keurmeesterslijst elke maand bij te werken, zodat dergelijke situaties niet meer kunnen voorkomen.

CONTRIBUTIE

Het nieuwe jaar is al weer enkele weken oud. Uw vereniging kan ook in 1976 niet zonder de nodige financiën. Wij sporen u aan om toch vooral tijdig uw contributie over te maken aan uw penningmeester. De heren penningmeesters worden er aan herinnerd dat de bondscontributie, f 4,— per kwartaal, jeugdleden tot 18 jaar f 2,— per kwartaal, vóór 31 januari a.s. overgemaakt dient te zijn aan de N.B.v.V. Het 2e kwartaal vóór 5 april, het 3e kwartaal vóór 5 juli en het 4e kwartaal vóór 5 oktober a.s. Bij voorbaat dank voor uw medewerking.

BONDSKAMPIOENEN 75/76

WATERSLAGERS

Stammen: **A. Gort**, Hillegom
Enkelingen: **P. M. van Halderen**, Prinsenbeek

HARZERS

Stammen: **G. A. J. Geerts**, Ulft
Enkelingen: **J. Gaetke**, Rotterdam

KLEURKANARIES

Pigment zonder rood
Stammen: **J. van Oudenaarden**, Zwartewaal
Enkelingen: **W. de Pijper**, St. Willebrord

Pigment met rood

Stammen: **J. A. van Beers**, Etten Leur
Enkelingen: **J. P. Zantboer**, Steenbergen

Vetstof zonder rood

Stammen: **D. K. Bons**, Slidrecht
Enkelingen: **A. A. Filmer**, Heerhugowaard

Vetstof met rood

Stammen: **J. Wagtmans**, Sprundel
Enkelingen: **P. Winkel**, Delft

Nieuwe Kleuren

Enkelingen: **A. J. Schoones**, Vlijmen

VORM- EN POSTUURKANARIES

Stammen: **C. A. F. Veersma**, Den Bosch
A. L. van Liempd, Breda
Enkelingen: **J. M. Kramer**, Amsterdam
C. A. F. Veersma, Den Bosch
W. J. Derksen, Enschede
Mevr. Donselaar, Asperen
G. van Leenen, Rotterdam
Jac. Broeders, Oosterhout

EUROPESE VOGELS

Enkelingen: **J. G. van Kempen**, Sittard

BASTAARDEN MET KANARIEBLOED

Stammen: **C. P. J. Melisse**, St. Willebrord
Enkelingen: **J. Geilen**, Sittard

BASTAARDEN ZONDER KANARIEBLOED

Stammen: **W. Tempels**, Varselder
Enkelingen: **G. W. van Bergen**, Oss

GRASPARKIETEN

Enkelingen: **Ch. Schellen**, Loon op Zand

AGAPORNIDEN

Stammen: **G. J. H. Loos**, Bergen op Zoom
Enkelingen: **C. Hoefnagels**, Roosendaal

ZEBRAVINKEN

Stammen: **P. Rook**, Capelle aan den IJssel
Enkelingen: **H. Keetels**, Drunen

JAPANESE MEEUWEN

Stammen: **P. Rook**, Capelle aan den IJssel
Enkelingen: **D. Offerman**, Aalsmeer

TROPISCHE VOGELS ZAADETERS

Stammen: **W. van Vugt**, Drunen
Enkelingen: **Van Zon**, Tilburg

TROPISCHE VOGELS VRUCHTEN- EN INSECTENETERS

Eigen kweek enkelingen: **L. van Santen**, Naaldwijk
Open klas: **H. Kehl**, Rotterdam

GROTE PARKIETEN

Stammen: **T. Gijssel**, Wemeldinge
Enkelingen: **C. C. van Dongen**, Bergen op Zoom
Open klas: **F. M. van Tilburg**, Dinteloord

TROPISCHE DUIFJES

Enkelingen: **H. van Schijndel**, Bostel

KWARTELS

Stammen: **W. Valentijn**, St. Willebrord
Enkelingen: **A. M. van Rijn**, Haaksbergen

JEUGDKAMPIOENEN

Kanaries: **F. J. Sachteleben**, Steenbergen
Bastaarden, tropen etc.: **Fr. Hofman**, Berlicum
Parkieten: **Ronnie van den Bergh**, Bergen op Zoom

ALLE KAMPIOENEN WENSEN WIJ VAN HARTE PROFICIAT

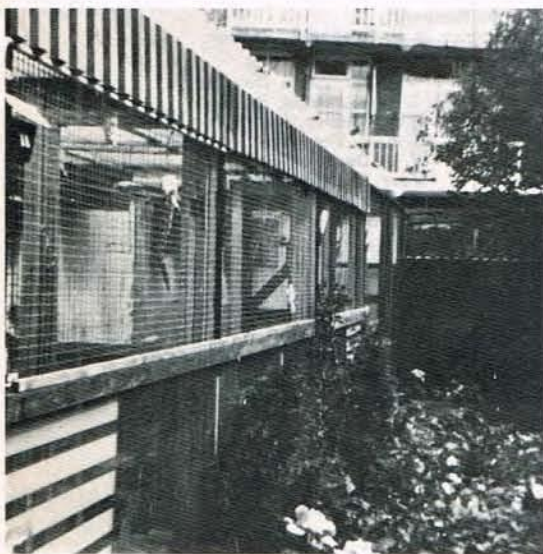
In het volgende nummer komen wij met een wat uitgebreidere reportage op de bondskampioenschappen 1975/1976 terug.

DE VOLIÈRE VAN DE MAAND

We doen maar net of er geen jaarwisseling is geweest en gaan gewoon door met onze rubriek De Volière van de Maand.

De reacties die we, betreffende deze artikelenserie, in 1975 ontvingen nopen ons daartoe en, laten we eerlijk zijn, het is beslist wel eens interessant om te zien hoe anderen de hobby beleven.

Vandaar dat we de zwart/wit foto van UW volière, vergezeld van een zo uitvoerig mogelijke omschrijving, gaarne verwachten op het adres van de redactie: Postbus 74 te Bergen op Zoom.

C. M. van Empel, Schalke Burgerstraat 352 in Den Haag, schreef ons eind augustus vorig jaar, dat hij nog maar pas met de vogelliefhebberij was begonnen. In de tuin achter zijn woning bouwde hij tegen een muur, een volière van 7,50 m lang, 1,50 m breed en 2 m hoog. Het geheel is ingedeeld in 5 aparte vluchtjes en bevolkt met grote parkieten, voornamelijk Neophemasoorten.

De volière is bovenop afgedekt met transparante p.v.c. golfplaatjes. De voorzijde van de volière ziet u op de foto. Boven een strook van 20 cm hoge schrootjes, dan een strook gaas en de laatste 80 cm, tot op de fundering, bestaat uit glasruiten.

En nu maar hopen, zo schreef hij ons, dat ik in het jaar 1976 wat jongen op stok kan brengen. Dit, heer Van Empel, wensen wij u van harte. Dat 1976 in dát opzicht een erg goed jaar voor u mag worden, vanzelfsprekend ook in alle andere opzichten.

Volle nesten, met veel en goed bevruchte eieren, goede broedsters en veel erg veel goede gezonde jongen wensen wij u allen en vooral ook de heer J. Soberjé, in de Harry Driessenstraat 9 in Horst L, want dat is de eigenaar van de volière die u op de tweede foto ziet. Deze is 11 m lang, 5 m breed en 2 m hoog. De foto wekt de indruk dat dit vogelverblijf in een aantal aparte vluchtjes is ingedeeld. Niets is minder waar, het is één ruimte; een zee van ruimte.

Wel is deze volière aan de bovenkant ook geheel met transparante p.v.c. plaatjes afgedekt. We zien dit steeds meer bij de vogelliefhebbers toegepast. Het biedt dan ook zeker wel voordelen, denk maar eens aan de katten.

De beplanting in en om de volière bestaat uit tal van coniferen en verschillende soorten, voornamelijk bloeiende, planten.

Een zeer uitgebreide collectie, voornamelijk tropische vogels, bevolkt de volière en tal van broedresultaten zijn er in behaald.

Rest nog te vermelden dat het geheel is opgetrokken van houten balkjes, gebouwd op een halfsteens fundering en met groene verf geschilderd.

JAPANESE NACHTEGALEN

eigen kweek

Tekst: Gaston van Herreweghe, België
Foto: André Bruggeman,
eervolle vermelding fotowedstrijd 1974.

Toen ik me begin 1973 een man Japanse Nachtegaal aanschafte, was het geenszins de bedoeling er ooit eens mee te gaan kweken. Op aandringen van mijn vrouw, kocht ik er 2 jaar later een pop bij. Toen ik deze in de volière losliet ontstond er een hels gevecht tussen beide. Ik had dan ook al onmiddellijk spijt van mijn daad. Gelukkig verbeterde de verstandhouding al na enkele uren, maar het zou toch nog verschillende dagen duren eer de vrede pas echt gesloten was. Het enige wat achterbleef was de zang van de man; ruim drie maanden lang zweeg hij.

Eind mei van 1975 hoorden we hem weer en we zagen toen ook dat hij de pop danig het hof maakte. Zij liet hem maar betijen. Regelmatig vloog hij rond met een grasspriet in de snavel. Enkele dagen later begonnen ze aan de nestbouw. In een denneboom-pje werd van grassen, dorre bladeren en katoendraadjes een nest gebouwd. Voorlopig lieten ze het daarbij.

Eind juni werd opnieuw een nest gebouwd en als ondergrond maakten ze gebruik van een ijzeren nestkorfje dat in een vlierstruik was bevestigd. Nu bleek het ernst te zijn. Op 30 juni werd het eerste ei gelegd, later gevolgd door nog twee eieren. Man en pop bebroeden beurtelings deze eieren en op 13 juli kwam het eerste uit. De daaropvolgende dag

werden de overige twee jongen geboren. Van die dag af werden de oudervogels rasechte bedelaars. Wanneer ik met voedsel in de vlucht kwam, had ik nog niet eens de tijd om de meelwormen in het bakje te doen, ze gristen ze vliegensvlug uit mijn handen.

Het is bijna niet te geloven, maar in die periode verorberden ze 250 tot 300 meelwormen per dag. Toen de jongen 6 dagen oud waren heb ik ze geringd hetgeen gepaard ging met een hels geschreeuw door de ouders. De man dreef het zelfs zo ver dat hij erg kwaad en toch ook weer bezorgd op mijn arm kwam zitten toen ik bezig was een van zijn kinderen te ringen.

Ze groeiden voorspoedig en op 26 juli verlieten ze het nest. Een van hen verongelukte nog diezelfde dag, terwijl een 2e jong, welke een misvormd pootje had, op 6 augustus verdrong in een badschotel. Het derde jong kwam zonder problemen groot. Inmiddels is ze uitgeruid en blijkt het een pop te zijn. Onmiddellijk na het uitvliegen van hun jongen, begonnen de ouders aan een nieuw nest. Verder kwam het weer niet, de pop geraakte in de rui, einde kweek. Hoewel ik dus maar één jong heb kunnen bekomen, ben ik er toch wel erg gelukkig en tevreden mee.

OOK DE AFDELING WOERDEN HEEFT EEN EIGEN CLUBGEBOUW

Zaterdag 8 november jongstleden, was het voor de Afdeling WOERDEN & Omstreken een mijlpaal. Deze, uit ± 250 leden bestaande afdeling onzer Bond, opende in het 20e jaar van haar bestaan namelijk een geheel eigen clubgebouw, hetwelk uniek is in ons land. Tal van vogelliefhebbers, ook uit de wijde omtrek waren naar Woerden gekomen, terwijl velen welke met deze afdeling, welke de naam „Avicultura" draagt, steeds hebben meegeleefd, van hun belangstelling blijkt gaven. De voorzitter van de afdeling Woerden de heer J. C. Aerts riep om 14.00 uur de aanwezigen namens het bestuur en de bouwers een hartelijk welkom toe, en gaf daarna direct het woord aan mevrouw M. N. de Wolf-Ferdinandusse, welke als echtgenote van de Woerdense wethouder van jeugd- cultuur- en sportzaken, haar man wegens ziekte verving, en namens hem deze opening verrichtte. Mevrouw De Wolf memoreerde, hoe in 1970 ter gelegenheid van de tentoonstelling mede door haar man de plannen waren geopperd, en dat het dagelijks bestuur het aardig is gelukt, mede door de zelfwerkzaamheid van de leden, de plannen welke aanvankelijk een opslagplaats beoogden, thans met de gereedkoming van dit fraaie gebouw, gestalte te geven. Met de wens dat dit gebouw de vogelliefhebberij in Woerden mag bevorderen, verklaarde mevr. De Wolf door een heldere slag op de prachtige bel bij de bar, het gebouw voor geopend.

Namens het bondsbestuur waren vertegenwoordigd de bondssecretaris de heer Joh. M. van Pelt en de heer G. C. Goedschalk, voerde hierna de heer Goedschalk mede als voorzitter van de district Zuid-Holland het woord. De heer Goedschalk zei met veel genoegen naar Woerden te zijn gekomen, en bij de entree was hem direct de naam Avicultura opgevallen. Dit had bij hem de vergelijking doen opkomen met de bond van dezelfde naam, welke

erom veel prestige op het gebied van huisieren. Ook u aldus de heer Goedschalk heeft iets enorms tot stand gebracht. Vele vogelverenigingen in de lande zullen hierop jaloers zijn, en bewondering hebben voor de enorme prestatie van de totstandkoming van dit prachtige gebouw. Uw gebouw is een bewijs van geweldige stimulerende saamhorigheid aldus de heer Goedschalk, welke met de wens dat de afdeling veel plezier van haar gebouw mag beleven de felicitaties van de Ned. Bond van Vogel-liefhebbers overbracht. Vervolgens kreeg het lid van de Afdeling Woerden de heer W. van Dijk het woord welke een kleine herinnering aanbood in de vorm van een glas in loodraampje ter versiering van het gebouw, voorstellende een schip varende met volle zeilen. De heer Van Dijk zei dat nu een mijlpaal bereikt was, en vertrouwde op een verdere vaart in de goede richting, daarbij wijzende op de verantwoordelijkheid welk elk lid heeft voor het gebouw. Tenslotte beantwoordde voorzitter Aerts degene die gesproken hadden en memoreerde de gang van zaken tijdens de bouw, daarbij vertellende dat het zo druk werd, met timmeren en zagen, dat werd vergeten subsidie aan te vragen. Er is veel gewerkt met hand en hoofd, doch het meest met het hart, aldus voorzitter Aerts. Daarbij voor ogen houdende dat het zinvoller is te presteren dan te protesteren! Aan mevrouw De Wolf bood hij hierna een antiek porseleinen beeldje voorstellende een kakatoe aan, tenslotte dankte hij allen die hadden meegewerkt in welke vorm dan ook tot de totstandkoming van het gebouw. U heeft, aldus voorzitter Aerts, medegewerkt om een droom van een afdelingsbestuur werkelijkheid te maken. Hierna kregen de vele aanwezigen na het gebruik van verfrissingen gelegenheid om het gebouw te bezichtigen, en het bestuur geluk te wensen. Hiervan werd tot 18.00 uur gebruik gemaakt. Omtrent het gebouw zelf kan nog worden vermeld, dat de totale oppervlakte 15 x 7 1/2 meter bedraagt, en gelegen is aan de Singel te Woerden, omgeven door een door de leden fraai aangelegde tuin, terwijl een eveneens door enige leden vervaardigd tegelpad er de toegang toe geeft. Een uitbouw, waarboven met vierkante 16 mm letters, welke eerst zijn gestaalstraald, daarna gescoopeerd en met mofelverf bespoten de naam „AVICULTURA" is bevestigd. In de hal bevindt zich een garderobe en meterkasten, waarna men door twee draai-deuren de vergaderzaal met een oppervlakte van 15 x 5 meter bereikt. Achter de vergaderzaal zijn over de gehele lengte van de zaal een opslag tevens onderhoudsruimte voor het tentoonstellingsmateriaal. De aan- en afvoer van materialen kan geschieden door een afzonderlijke (zij)ingang, zo zelfs dat door twee openslaande deuren men er zeer gemakkelijk met een vrachtwagen bij kan komen. Daarnaast een keuken met doorgeef mogelijkheid, welke is voorzien van alle gemakken, zoals aanrecht met dubbele spoelbak met stalen blad, koelkasten en berg-ruimte voor het serviesgoed enz.

Terwijl de verwarmingsapparatuur bestaande uit de ketel voor de (centrale) gasverwarming zich ook in een hoek van de keuken bevindt. Naast de keuken bevinden zich de toiletten. Al met al een fraai geheel!

Wij hebben regelmatig voorradig duizenden tropische vogels
Pracht vinken - Parkieten -
Duiven - Kanaries - Papegaaien
Grote Parkieten

's-Zondags van 10 tot 14 uur
geopend.

VOGELHANDEL „BENNY SLAGERS”
DORPSSTRAAT 79 - ENTER (Ov.)
TELEFOON 05478-682

Voor alle soorten vogels

VERKORT DE RIJ-TIJD
BEVordert DE BROEDRESULTATEN
VERHOOGT HET WEERSTANDSVERMAGEN
HERGEEFT DE VOGELS HUN ZANG EN
VEDERPRACHT

EEN HOLLEY PRODUCT - POSTBUS 10W - DELFT

VERKRIJGBAAR IN ALLE

dieren - speciaalzaken

PRODUKTEN SANDERS

ORNIVIT - vitaminecomplex
TARWEKIEMOLIE - bron van vruchtbaarheid
RUBICANA - bevordert het essentiële rood-
kleur pigment
CHANVIT - verbetert zang en koppeling
T. 3 - insecticide zonder weerga

Verkrijgbaar in graanhandels en andere
magazijnen!

SANDERS N.V.

Arnould Van Gelderweg 103, Grave, Tel. 088-60.39.41
Henri Wafelaertsstraat 47-51, 1060 Brussel

A. P. v. GILS

Abcovenseweg 19 - Goirle
Telefoon 04247-1579/1328

In- en verkoop van alle soorten
siervogels. Speciaal Australische
Vinkjes en Parkieten

Geopend dagelijks 9 tot 12 uur en 13.30 tot 18.00 uur.
Zaterdags tot 16.30 uur - Zondags 10 tot 12 uur.

„ANIMALI”

INTERNATIONAAL VOGEL- EN APENPARK
POSTBUS 291 - ROOSTENLAAN 303
TELEFOON 040-113738 - EINDHOVEN

STEEDS VOORRADIG EEN
RUIME COLLECTIE TROPISCHE
EN ANDERE PARKVOGELS

Vraagt onze uitgebreide nieuwe prijslijst

Vogelliefhebbers bezoekt ons park!
Verkoop ook gedurende het weekeinde!

Amerik. electr. broed-
machine TURNX geheel
doorzichtig met ingebouw-
de keerinrichting en micro
thermostaat voor 12 hen-
of grotere eieren, 18 fazant
of kriel - 24 kleine of 24
grote kwarteleieren.

f. 94,- franco

volautomatisch:

f. 159,- franco

Van Waardhuizen - Leiderdorp
v.d. Valk Boumanweg 204 - Tel. 071-13 08 37

Vogelhandel REIN v. d. VEEN, Goor

Valkparkiet 35,00 pp
Grasparkiet 10,00 pp
Albino en Lutino 10,00 pp
Deens bonte parkiet 10,00 pp
Chin. dwergkwartel 10,00 pp
idem zilver 12,50 pp
Diamantvinken 50,00 pp
Roodkoop Gould-
Amadines 65,00 pp
Driekleur pap.
Amadines 55,00 pp

GROTESTRAAT 69
TEL. (05470) 2623

Kanarie's Geel
en bontman 15,00 pst
idem pop 7,50 pst
Kanarie Rood
intensief man 22,50 pst
idem pop 20,00 pst
Kanarie Rood-
schimmel man 22,50 pst

Spitsstaart amand. 35,00 pp
Binsen astrilde 45,00 pp
Japanse Meeuwjes 7,00 pp
Diamantduifjes 20,00 pp
idem zilver 40,00 pp
Zebravinken grijs 8,00 pp
Zebravinken isabel 8,00 pp
Zebravinken wit 12,00 pp

Zebravinken masker 11,00 pp
Zebravinken zilvrvl. 11,00 pp
Gordelgrasvinken 40,00 pp
Agap. Roseicollis 45,00 pp
Bandvinken 7,00 pp
Gele Roodrug 100,00 pp
Rijstvogels 17,50 pp
Halsband parkieten 45,00 pp
Oranje Wevers 15,00 pp
R.K. Pap. Amand. 100,00 pp
Witte Valkparkiet 80,00 pp

's-Maandags de gehele dag gesloten. - 's-Zondags van 09.00 tot 13.00 geopend.
Verzending onder rembours. - Vracht rekening koper.

ssel

De

Waar wacht u nog langer op?

Gun uw vogels selectief geschoonde
WITTE MOLEN zongerijpte zaden!

WITTE MOLEN gemengde zaden voor kleur, zang en postuurkanaries, tropische vogels, parkieten en wildzang.
WITTE MOLEN zaadmengsels door onze voedingsdeskundige in de juiste verhoudingen samengesteld en aangepast aan de behoefte van de vogels in het seizoen.

Naast onze sublieme ALLESTERIN-mengsels voor de specialist, een keur van mengsels o.a.:

- Zangzaad Speciaal - Rood 1 - Zwart 1R - Zwart 1R z. hennep.
- Tropischzaad speciaal - Tropischzaad A.P.V. (v. Austr. Prachtvinken)
- Parkietenzaad speciaal - Parkietenzaad grof
- Wildzangzaad E.S. (eigen samenstelling)

VOGELLIEFHEBBERS DIE WETEN WAT GOED IS
PASSEN DE VOORDEELREGEL TOE.

Dus Witte Molen zaden!

WITTE MOLEN B.V.
PROV.WEG - MEEUWEN (N.Br.)